

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnuvá.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 20.

Sobota (Saturday) 11. 5. (May) 1985



KE DNI SVÁTKU MATEK

Petr Kříčka.

*Psaní na klice
matčiny ložnice*

*Má matičko, mé potěšení,
teď teprve jdu spat.
A zítra zase velké dření,
již o půl páté musím vstát.
Jak známo, v pátek dělám zkoušku
z kvasné chemie.
Tož, prosím, vzbudit! můj drahoušku,
je vous en supplie.
Budíka nenarídím. Je bídák.
Chci ze sna slyšet hlas,
ten nejmilejší, nejkrásnější:
„Vstaň, synu, už je čas!“
To člověk jinak z peřin skočí
a veselý je celý svět.
Tak, prosím, jistě! o půl páté –
anebo nanejděle v pět.*

← *Maria Klatovská*

J. BRŮŽOVÁ



A teď jsou Američané konečně - najednou tady! Uctivě, vděčně a nadšeně je obyvatelé Strakoníc 6. května 1945 vítali.

RESOLUCE „SVU“

- předsednictva Československé společnosti pro vědy a umění
k čtyřicátému výročí konce druhé světové války v Evropě,
8. května 1945

Před čtyřiceti lety skončila evropská fáze druhé světové války. Nelze zapomenout na utrpení nesčetných lidí z mnoha zemí, jejichž osudem bylo stát se účastníky tohoto světového konfliktu.

Se smutkem, obdivem a s vděčností si připomínáme nejvyšší oběti milionů mužů a žen, včetně Čechů a Slováků, kteří padli nebo zahynuli ve snaze obnovit svobodu jednotlivce i nezávislost národu.

Ač je dnes nutno se zastavit, zamyslet a zavzpomínat, právě v této chvíli je neméně důležité, abychom hojili dosud otevřené rány minulosti a abychom - a to snad především - se zabývali budoucností. Toto čtyřicáté výročí nejničivější války, jakou kdy Evropa poznala, musí v nás však zocelit rozhodnutí k úsilovné snaze budovat zítřek, který celému lidstvu umožní život požehnaný svobodou, úctou k důstojnosti člověka a trvalým mírem.

Předsednictvo „SVU“ - Československé společnosti pro vědy a umění - celosvětového sdružení, založeného ve Spojených státech amerických v roce 1960 a sjednocující mezi svými členy literáty, umělce, badatele a vědce, kteří pracují a tvoří bez obav z censury a kontroly myšlení - při této významné příležitosti jménem svého členstva rozhodlo:

Znovu vyjádřit trvalou oddanost naší Společnosti zásadám svobody, sobodného vědeckého výzkumu, učení, jakož i literární a umělecké tvorby;

Znovu potvrdit naši pevnou víru, že každý člověk má všude právo svobodně cestovat - ať již ve vlastní zemi, či mimo její hranice - vyjadřovat své mínění, vyměňovat názory s osobami své vlastní volby, vyznávat své náboženské přesvědčení, zakládat zájmové skupiny, zveřejňovat své myšlenky i kritiky, či výsledky vědeckého bádání; a pamětlivo toho - že nevědomost vede k předsudkům, nedůvěře a často i k nenávisti,

Znovu zdůrazňovat důležitost práva každého člověka na rovnou příležitost ke školení na všech úrovních, ke vzdělání, které není znehodnoceno vnucenými doktrinami, dogmatickou jednostranností, nebo diskriminací jakéhokoliv druhu.

Jménem předsednictva:

Jiří Nehněvajsa
předseda

Miloš K. Kučera
generální tajemník

**Všem našim maminkám,
babičkám a prababičkám
k jejich společnému svátku
přejeme
hojnost zdraví, trpělivosti,
radosti a Boží pomoci**

**redakce a administrace
HLASU NÁRODA**

Čtyřicáté výročí osvobození západních a jižních Čech americkou armádou

V pondělí 29. dubna byla v knihovně amerického velvyslanectví v Praze otevřena výstava fotografií, nazvaná: „1945 - 1985: Čtyřicáté výročí osvobození západních a jižních Čech americkou armádou.“ Zahájil ji sám americký velvyslanec William Luers. V krátkém projevu velvyslanec Luers zdůraznil významnou roli Spojených států při osvobození Československa; připomněl, že osvobození bylo dosaženo společným úsilím odvážných mužů a žen z mnoha zemí. Prohlásil dále, že Američané jsou hrdi na svůj příspěvek k osvobození Československa a zdůraznil, že fotografie připomínají důležité období v historii našich dvou zemí a poskytují názorný příklad úzkých svazků, jež existují mezi československým a americkým lidem. Většina fotografií byla velvyslanectví pro tento účel zaslána československými občany.

-afa-

Sloupek informací

**o problematickém výsledku
presidentských voleb v Peru,
a o stejné problematice budoucnosti
Brazílie po demokraticky zvoleném
civilním prezidentu,
který zemřel dříve než se mohl svého
presidentského úřadu ujmout.**

□
Neočekávané vítězství sociálního demokrata Alana Garcia Pereze při presidentských volbách v Peru.

Při presidentských volbách v jihoamerickém státě Peru dne 14. dubna 1985 zcela nečekaně zvítězil 35 letý právník, kandidát strany levicového středu APRA (Americká revoluční strana lidové jednoty). Při skutečně svobodných volbách obdržel 49 % hlasů a jeho komunistický protikandidát - Alfonso Barrantes Lingan - dnešní starosta peruánského hlavního města Limy obdržel 22 % hlasů. Garcia Perez tedy jasně volby vyhrál, ale nikoliv na tolik, aby měl v parlamentě většinu. Proto mělo dojít k druhému kolu voleb, z jejichž výsledku si Perez slíboval alespoň relativní většinu hlasů. Snad by tu relativní většinu jeho strana i obdržela, kdyby - najednou - komunistický starosta Limy nebyl býval nezměnil svůj postoj a neřekl, že se se zvoleným kandidátem nějak domluví, a proto že není třeba druhého kola voleb.

A tohle je tedy pro blízkou budoucnost Peru nebezpečné, zvláště když vyšlo najevo, že i Perez přijal „peněžní groš“ na volby od Severní Koreje a z NDR. Obě tyto komunistické země mu „nefandily pro nic za nic“. Financovaly-li jeho volební kampaň, financovaly zcela určitě i kampaň komunistického kandidáta Barrantese. Po výsledku voleb Moskva pak asi Barrantesovi rozkázala, aby přiznal sociálně demokratickému Perézovi dosaženého vítězství a snažil se spíše s Perézem „spolupracovat“. A tohle přece dobře známe z československé zkušenosti Národní fronty. A to tedy - alespoň na první pohled - nevěští pro politický vývoj v Peru nic dobrého.

Ovšem důvod, proč Moskva tuto taktiku Barrantesovi „poradila“ je přinejmenším zajímavý. Stalo se totiž, že peruánští marxističtí guerilové, kteří se spíše kloní k čínskému „orthodoxnímu komunismu Maotsétunga“ a říkají si „Sendero Luminoso“ - (zářivá stezka) - podnikli teroristický bombový útok na automobil advokáta Domingo Garcia Rada

(72), předsedu celonárodní volební komise, a smrtelně jej zranili. Ve chvíli, kdy tyto řádky píšeme se neví, přežije-li vůbec Garcia Rada tento atentát. Dosavadní prezident Peru Belaunde prohlásil po této akci marxistických teroristu, že peruánská vláda je natolik silná, aby mohla zabránit veškerým sabotážím, namířeným marxisty proti svobodným demokratickým volbám. Nato pak se zřekl komunistický starosta Limy své kandidatury v druhém kole voleb, které se pak nekonaly. „Národně-frontovské“ tendence peruánských komunistů nevěští však pro budoucnost Peru nic dobrého. Doufejme, že „genius loci“ peruánských politiků nalezne v pravý čas správné řešení.

□
Brazílie po smrti nově zvoleného presidenta, který svůj úřad ani nenastoupil. Co teď?

Před 21 roky, dne 31. března 1964, obyvatelstvo Brazílie jásavě přijalo zprávu o tom, že armáda provedla státní převrat a svrhla levicovou vládu presidenta Joao Goularta. Brazílci doufali, že vojenský režim je zachráně před ekonomickou recesí, vysokou nezaměstnaností, stoprocentní inflací a možnou levicovou revolucí, kterou nechtěli. Pak generálové vládli v Brazílii více jak 20 let. Je třeba uznat, že byli schopnými vládci, jejich vláda byla umírněná, povětivá a nedopustili se masivní korupce, jako tomu je často v jiných zemích Latinské Ameriky. Zdaleka nebyli tak diskreditováni jako například generálové Argentiny, Uruguaye nebo Chile v oboru respektování lidských práv. Jejich přehmaty v této věci, zejména v letech 1969-72, byly celkem málo významné ve srovnání s generály právě zmíněných zemí. Rozšířila se sice například zvěst, že v uvedené době zvláštní čety brazilské policie ve velkoměstech za noci házely do řek za potravu krokodýlům nevídané žebračky a pobudy. V souvislosti latinsko-americké divočiny takové zjevy jsou sice možné, avšak tyto zvěsti nebyly aspoň pro případ brazilských generálů nikdy nikým dokázány. Jisté však je, že v dřívější době vlády generálů byli v Brazílii političtí vězni podrobováni trýznění, a že vládě nepohodlné osobnosti byly pozavírány, unášeny a vražděny. Zdaleka však tomu nebylo v té míře jako v Argentině či Uruguayi. Během dvou či tří let se liberální novináři v západním světě najednou začali zastávat několika žalářovaných kněží v Brazílii ve jménu obrany

lidských práv, ačkoliv o těch v koncentračních táborech v SSSR, v Rumunsku, v Albánii a v Československu se ani slovem nezmínili. Důvod toho všeho byl zcela prostý! Marxističtí guerilové, operující v Brazílii, se schovávali za sociálně progresivní kněze, aby unikli policejnímu postihu a zároveň se „nebezpečných sociálně angažovaných“ kněží zbavili tím, že je pozavírá a odstraní pravicová vojenská junta. Pak aspoň s nimi už nebudou mít problémy oni - marxisté, až se dostanou k moci sami. Když tuto komunistickou strategii nakonec prohlédli brazilští biskupové s arcibiskupem Camarrou v čele, doporučili svým kněžím, aby byli obezřetnější a nedělali „sociální akci“ s nikým, koho neznají, a konfusní situace ustala.

Brazilští generálové byli velmi hrdí na své ekonomické úspěchy, zejména v letech 1968-74, kdy díky jejich politice brazilská ekonomie zaznamenala nikdy předtím nevídaný rozmach. Bohužel tento rozmach však prospěl pouze bohaté menšině a nikoliv chudým lidovým vrstvám, takže mezera mezi bohatými a chudými se za vlády generálů ještě více rozšířila. Proto také obyvatelé Brazílie nakonec byli vládou generálů unaveni a stále více požadovali návrat k civilní vládě a k demokratickému režimu ve své zemi. Brazilští generálové se nemusí nijak stydět za dobu svého vládního hospodaření, ale vývoj věcí ve světě je předstihl. Sami proto začali proces pozvolné demokratizace, zorganizovali všeobecné volby a odešli do kasáren, jakmile byl zvolen nový civilní prezident Brazílie, který měl začít vládnout 15. března 1985. Generálům se však i přes jejich schopnost a dobrou vůli nepodařilo vyřešit velké ekonomické problémy své země; z velké části na tom sami vinu nenesou. Zahraniční dluh Brazílie dosáhl obrovské výše 100 bilionů dolarů; tato země jej v žádném případě nebude moci splatit. Všechny výdělek z vývozu do ciziny musí být prakticky věnován na placení úroků a na splácení dluhu, a téměř nic nezbyde na investice a financování rozvojových projektů. Inflace vzrostla hrozivě a už dávno překročila 700 procent ročně. Proto Brazílci uvítali s jásotem na ulicích zvolení za presidenta země velmi populárního, schopného a hluboce věřícího kandidáta Tancredo Neves, ačkoliv mu už bylo 75 let. Bohužel, Neves nikdy nemohl svůj presidentský úřad ani nastoupit; musil se hned po svém zvolení

podrobit sedmi operacím a nakonec zemřel. Podle ústavy se jeho nástupcem automaticky stal jeho místopředseda Jose Sarney. Sarneyho situace je však mnohem méně příznivá než byla situace Nevesova. Sám má sice nejlepší vůli, avšak to v dnešní situaci Brazílie nestačí. Brazílie by potřebovala pro normalizaci své ekonomie i vyjítí ze svých spleťtých sociálních problémů a z hmotné bídy širokých lidových vrstev opravdu schopného člověka, který by byl zkušeným ekonomem, respektovaným politickým vůdcem a přitom energickým vládcem. Tyto kvality však chybějí Sarneymu, který je příliš váhavý, nezkušený, a chybí mu státnicky předvídatelný rozhled. Kromě toho jeho politická pozice je velmi delikátní. Z jedné strany je „odpadlíkem“ od „staré gardy“, neboli konservativní strany, favorisované generály, a proto je svou stranou považován téměř za „zrádce“, a to tím spíše, že právě změna jeho politické příslušnosti umožnila vítězství Nevesovy strany politického středu. Z druhé strany, Sarney je pro svou novou politickou stranu - a tedy pro parlamentní většinu - neznámým „cizincem“, kterému není možno plně důvěřovat.

Tak je nová brazilská demokracie v nesnadné situaci; chybí jí silná vůdčí osobnost, a vůbec celá nová vláda sestává z osobností, které mají jen nepatrnou zkušenost v umění vládnout. K tomu ještě v pozadí stojí generálové, jejichž přání nebude možno ignorovat. Nová vláda se bez podpory a spolupráce armády neobejde, a proto nebude moci podniknout nic, s čím armáda nebude souhlasit. Ostatně armáda si podrží silný vliv na politické a ekonomické struktury země pomocí četných organizací, které byly za vojenského režimu utvořeny a dosud nebyly rozpuštěny.

Ovšem, na druhé straně si zase vláda nemůže dovolit zklamat tužby lidu, který volal po demokracii v naději, že schopní civilní vládcové konečně přivedou do země přiměřený sociální a hospodářský blahobyt, i když uvědomělý brazilský lid nečeká žádné zázraky ani od demokratické vlády.

V Brazílii by bylo nyní třeba, aby bohatí šli příkladem a nechtěli všechny oběti jen od prostých pracujících; aby si celý národ udělal „pětiletku“ šetření, aby brazilský kapitál zůstal doma a zaručil nová pracovní místa, i když by z toho brazilští podnikatelé neměli ihned tak velké zisky, jaké mohou mít ze svých investic v jiných zemích.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:**

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE, Chicago Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

May 11, 1985 — Vol. X, No. 20.

Setkání s Vladimírem Skutinou v Chicagu

Na jednom ze svých světoběžů navštívil Vladimír Skutina, žurnalista, publicista a divadelní a televizní režisér, žijící ve Švecarsku, opět Chicago a 27. dubna uspořádal ve společenském sále Velchradu monologické vystoupení, pod záštitou Oblastního výboru ČSNRA jako „Večer humoru a legrace s Vladimírem Skutinou.“

Být na jevišti sám pro dvě stě osob půl druhé hodiny sám není

snadné ani pro humoristu Skutinových zkušeností, protože obecně, pohledějším směrem k poměrně velkému jevišti ve formálním divadelním představení, je sice fyzicky v situaci diváků, ale funkčně je v roli posluchačů. Na jevišti nedochází k žádnému pohybu, dochází tam pouze, řečeno horníkovsky, „k jednomu hlasu“. Celková rozlehlost a formálnost prostředí je v rozporu s komorně intimním projevem mluvčího. Vladimír Skutina se na svém putování musí přizpůsobovat nejrůznější architektuře místností, kde se jeho večery konají, a snaží se formální prostředím překonat maximální

neúčinností projevu. Aby zabránil monotónnosti, s níž by na velkém jevišti jako je ve Velchradu musel zápasit i Richard Burton při večeru monologů z Shakespearových tragedií, rozdělil si pořad na tři části, obsahově sice skloubené, ale přece každá vyžadující jiný hlasový i emoční přístup. Úvodní část má jazykově literární a obsahově feuilletonický charakter, je osobně retrospektivní a připravuje posluchače na část hlavní, prostřední. Formou se ze všech tří částí nejvíce blíží monologu. Mluvěc v ní vzpomíná na svoje dětství, strávené v blízkosti pražského Národního divadla, zamýšlí se nad jeho počátky, nad jeho pozářím, a vidí ve Zlaté kapliče symbol jednoty, která je základní podmínkou přežití národa v dobách útlaku. Národní divadlo zůstává volným rámcovým symbolem celého pořadu.

V druhé, hlavní části autobiografická reminiscence pokračuje, ale má anekdotický ráz a Skutina nás v ní seznamuje se svými bohatými zkušenostmi v divadle i v televizi, a se svou spoluprací s Janem Werichem a Miroslavem Horníčkem. Jejich vliv je na jeho hlasovém projevu, dík, stylu podání a gestu patrný, ale nikoliv ve smyslu napodobení. Skutinovy večery jsou formou do té míry blízké Horníčkovým spontánním monologům (které jsou intelektuálně i technicky dalším krokem a zohledněním jeho dialogu s Janem Werichem, v nichž obdivuhodně nahradil Jiřího Voskovec), že v Horníčkově i Werichově fyzickém,

hlasovém i stylistickém přístupu k materiálu vidí osvědčený vzor, z něhož je záhodno vyjít. Končným výsledkem je monolog Skutinův, nikoliv napodobenina někoho jiného, ale Horníčekův a Werichův vliv je nepochybný.

Závěrečná, třetí část po přestávce je slabší nejen relativně v poměru k částem předcházejícím, ale i objektivně. Je to anti-eklimax, aniž došlo k vyřešení. Za takových okolností znějí Skutinovy občasné vulgarity jako východisko z nouze tím spíše, že jich nemá zapotřebí. Skutina ví, že Werichova, Horníčkova a Čapkova lidovost není nikdy vulgární. Naopak, ob-

rovský kulturní a civilizovaný vliv a přínos těchto mistrů obecného jazyka je v kombinaci vysoké inteligence a jejího kolokviálního vyjádření. Experimentální jazyk některých soudobých českých spisovatelů znovu a znovu dokazuje, že vulgarita je přijatelná a opodstatněná v psané literatuře tehdy, je-li funkční. Je-li tomu tak, platí totéž ještě v daleko větší míře v literatuře mluvené.

Diskuse, která po vystoupení následovala a v níž mluvčí čerpal z mezinárodních zkušeností včetně pobytu v Jižní Africe, patřila k vysokým kladům večera.

Tiskový odbor
Oblastního výboru ČSNRA



Americký Chargé d'Affaires v Československu Robert W. Farrand vzdává čest památce prezidenta Tomáše G. Masaryka

Ve čtvrtek, 7. března, položil Robert W. Farrand, americký Chargé d'Affaires v Československu, věnce ke hrobu Tomáše G. Masaryka, prvního prezidenta Československé republiky a přednesl krátký projev připomínající 135. výročí jeho narození. Patnáctiminutová slavnost ve vesnici Lány, 32 km západně od Prahy, začala dopoledne v 11 hod. a zúčastnili se jí paní Farrandová, zaměstnanec amerického velvyslanectví a skupina československých občanů, mezi nimiž byli i příbuzní zesnulého prezidenta.

Na věnci z červených a bílých karafiátů byla připevněna stuha s věnováním „Od amerického lidu“ („From the American people“) v češtině i angličtině.

Následuje projev Chargé d'Affaires:

Dnes je tomu sto třicet pět let co se narodil prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Je pro mne velkou ctí, že mohu, jako Chargé d'Affaires, zastupovat Spojené státy při tomto důstojném každoročním obřadu připomínajícími narození zakladatelského otce Československa a jeho prvního prezidenta.

Z rozvalin první světové války Tomáš Masaryk pomohl vytvořit v srdci Evropy svobodný a prosperující národ. V hluboké církevní víře, prezident Masaryk byl státníkem a filozofem, v němž se snoubily nejlepší rysy aktivního i kontemplativního života. Byl významnou postavou dvacátého století. Jeho úzké svazky se Spojenými státy, vyznací Američany oceňované, posilovaly dlouho existující přátelství mezi českým a slovenským lidem a Spojenými státy. Ve světě příliš často poznamenaném nesmyslnými válkami a násilím, Masaryk zůstává inspirovan pro ty, kdož věří v národní nezávislost, demokratické hodnoty a harmonii mezi národy.

S velkou ctí a pokorou kladu na tento hrob věnce od amerického lidu na paměť prvního prezidenta Československé republiky, Tomáše Garrigue Masaryka.

Pozvání na „májovou“ do Lisle

Už po léta míváme v Chicagu vždy v květnu aspoň dvě májové pobožnosti v tradici těch našich z domova, jejichž květnová vůně, nápěvy mariánských písní a melodie přímluv zpívané Loretánské litanie nám všem zůstávají v živé paměti. Jednu májovou jsme mívali vždy v kostele sv. Prokopa navečer o Svátku matek a druhou ke konci květnu v zahradě v Lisle u sochy Matky Boží exilu.

Letos to zkusíme udělat obráceně. První májovou budeme mít v Lisle v neděli 19. května (tedy týden po Svátku matek). Na přání mnohých bude ve 3:00 hod. odpoledne. Zaparkovat auta je možno na parkovišti před školní budovou, hned v blízkosti mariánského sloupu se známou sochou Panny Marie

exilu. Pobožnost trvá obvykle asi 45 minut.

O přesném datu druhé májové na konci měsíce u Panny Marie Svatohorské v Cicero se ještě dohodneme podle přání a možnosti zájemců. Chtějí se jí též zúčastnit naši cizerci a berwynští starokrajané, kteří o ni projeví živý zájem, protože tu již dávno neslyšeli zpívanou Loretánskou litanii, ačkoli jim její líbilivá melodičnost také nikdy nevymizela ze vzpomínek na jejich dětství a mládí ve staré vlasti.

Nyní vás tedy nejprve zveme na první naši „májovou“ do Lisle, Ill., v neděli 19. května ve 3:00 hod. odpoledne. Kdyby přelo bude májová pobožnost buď v opatřené kostele anebo v kapli, kde mívá Otec Odillo Církev jednou za měsíce českou mši sv. Přijďte tedy, kdo můžete a přiveďte i svoje známé, kteří v Lisle třeba dosud nikdy nebyli. Fr. Vojtěch

1984
16. května
1985



VROUCÍ VZPOMÍNKA

S bolestným srdcem vzpomínáme, že 16. května to bude rok, co navždy dotlouklo zlaté srdce vzácného člověka, dobrotivého manžela, bratra a strýce, pana

FRANTIŠKA DESENSKÉHO
bývalého poslance Lidové strany
za kraj Hradec Králové a zdejšího úspěšného
restaurátéra s posledním domovem v Berwynu, Ill.

Jeho tělesné pozůstatky byly uloženy k věčnému spánku na hřbitově Královny nebes, kam tak rád chodíval.

Bůh Tě povolal k Sobě, aby Tě ušetřil pozemských nesnází, ale v našich srdcích zůstal velký žal.

Budiz Ti země lehká v Tvé nové vlasti, kterou jsi tak miloval.

Tvoje Tě mlující na na Tebe vzpomínají manželka Renata
a všichni příbuzní v Československu.

DOBA VELIKONOČNÍ

ŠESTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí Bože, — dej, ať tyto radostné dny zmrtvýchvstání Páně — slavíme opravdově, — aby se velikonoční památka — trvale projevovala v našich skutečích. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 15, 1-2. 22-29)

Někteří lidé přišli z Judska (do Antiochie) a poučovali bratry: "Nedáte-li se podle Mojžišovského zvyku obřezat, nemůžete dojt spásy." Pavel a Barnabáš se však a nimi dostali do hádky a úporně se s nimi o to přeli. Bylo proto rozhodnuto, aby se kvůli této sporné otázce Pavel, Barnabáš a někteří z nich odebrali k apoštolům a starším do Jeruzaléma.

Tehdy se apoštolové a starší spolu s celou církevní obcí rozhodli, že ze svého středu vyberou několik mužů a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie, totiž Judu, kterému říkali Barabáš, a Silu — vedoucí muže mezi bratry. A po nich poslali toto psaní:

"Apoštolové a starší posílají bratrský pozdrav bratrům v Antiochii, Sýrii a Kilíkii, obráceným z pohanství. Dovedli jsme se, že vás někteří lidé z našeho středu znepokojili a popletli řečmi, ačkoli k tomu od nás nedostali pověření. My jsme se tedy nyní jednomyslně rozhodli, že vybereme některé muže a pošleme je k vám zároveň s naším drahým Barnabášem a Pavlem, lidmi, kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme vypravili Judu a Silu, aby vám to vyložili ještě ústně.

Rozhodl totiž Duch svatý i my, že vám nemá být ukládáno žádné další břemeno kromě těchto nutných věcí: vyvarovat se toho, co bylo obětováno modlám, krve, masa z udušených zvířat a smilstva. Budete-li se těchto věcí chránit, jednáte správně. Buďte zdraví."

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 21, 10-14. 22-23)

Anděl mě přenesl v duchu na velkou a vysokou horu a ukázal mi Svaté město, Jeruzalém, sestupující z nebe od Boha a zářící Boží vznešeností. Jiskřilo jako nejvzácnější kámen, jako křišťálově průhledný jaspis. Mělo silné a vysoké hradby s dvanácti branami, u nich dvanáct andělů, a jména nadepsaná na nich jsou jména dvanácti izraelských kmenů. Tři brány ležely k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brány k západu. Městské hradby mají jako základ dvanáct kamenů a každý z nich nese jméno jednoho z dvanácti Beránkových apoštolů.

Chrám jsem v něm však nespatriil, neboť Pán Bůh vševládný a Beránek — to je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunečního, ani měsíčního světla, protože Boží velebnost je ozařuje. Jeho zdroj světla je Beránek.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 14, 23-29)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal.

Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl já.

Pokoj vám zanechávám, pokoj svůj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím — a přijdu k vám. Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to nyní, dříve než se to stane, abyste, až se to stane, uvěřili."

Doporučete Hlas národa
svým přátelům a známým

Newyorský Otec Alois Vyoral — 65 let

Krajanská rodina v Astorii, New York, vzpomněla a oslavila v neděli dne 21. dubna 65. narozeniny svého duchovního Otce Aloise Vyoralu, SDB. Byla to opravdu rodinná oslava po mši sv., při snídani ve farním sále. Mladá Slovenka, Norika Krupková, v pěkném projevu výstižně ocenila vynikající duchovní i společenskou práci, kterou Otec Vyoral obětavě tolik let koná pro své české a slovenské, jemu svěřené ovečky a vyjádřila přání všech, aby nám ho Bůh na dlouhá léta ve zdraví zachoval. Pak mu děti s kyticí růží popřály a odevzdaly dar krajanské rodiny. Paní Hedvika Krátká přednesla svou oslavnou báseň, kterou zde v plném znění otiskujeme. Na ukončení zazpíval pěvecký sbor Velehrad: Aby nás Pán Bůh miloval, a všichni společně: Živio, živio... Otec Vyoral byl zřejmě tímto spontánním projevem oddanosti a vděčnosti potěšen a svým skromným způsobem poděkoval.

Několik slov k životní dráze našeho jubilanta:

Otec Vyoral se narodil 21. dubna 1920 v malé moravské obci Komárově u Napajedel. Jeho otec byl kolářem a oba rodiče museli těžce pracovat, aby uživil a vychoval svých sedm dětí. Alois v roce 1937, jako sedmnáctiletý vstoupil do salesiánského učiliště ve Fryštáku u Holešova a noviciát pak vykonal v Ořechově u Uh. Hradiště. Přitom ještě tři roky studoval filosofii. V letech 1941 až 1943 byl pracovně nasazen v Ostravě do veřejné nemocnice jako udržbář. Po válce se zase vrátil do Fryštáku, kde v letech 1945 a 1946 učil jako řeholník mladé aspiranty salesiánské řehole. V r. 1946 odchází do Turína v Itálii na salesiánské bohoslovecké učiliště, kde byl po čtyřletém studiu, dne 2. července 1950, vysvěcen na kněze. Měl pak nastoupit místo salesiánského vychovatele mládeže v Mexiku, ale protože Mexiko v tu dobu nepovolovalo přístup do země katolickým kněžím, musel čekat 6 měsíců na Kubě a pak pod titulem profesora zemědělství na neexistujícím zemědělském učilišti, se konečně do Mexika dostal a působil tam jako vychovatel mládeže až do r. 1962. V tomto roce byl pak přeložen do městečka Reynoldville v Texasu, patřícího do mexické salesiánské provincie. Tam pracoval jako farář až do roku 1965. Odtud pak byl přeložen

do provincie americké, se sídlem v New Rochelle, kde působí do dnešního dne a stará se o své české a slovenské ovečky s obětavostí a láskou, které mu získaly obdiv a úctu celé české a slovenské veřejnosti nejen v New Yorku, ale i za jeho hranicemi.

B.B.

Našemu milému duchovnímu Otci Vyoralovi k jeho narozeninám

Dnes šedesát-pět let se dožívá náš důstojný pán - Otec Vyoral, který se právem radostně usmívá, když vidí co zasel a dobrého vykonal.

Že není to dílo malé, to všichni dobře víme. by ve zdraví mohl v něm pokračovat dále, za to se při mši společně modlíme.

Opět si rok s rokem ruce podaly a my tady pokorně před ním stojíme. bychom mu vděčnost naši dokázali, a lásku, kterou mu za jeho dlužíme.

Nemá to s námi vždycky jen lehké, přec' jak Anděl strážný nad námi bdí, nehledí na zdraví, jenž má tak křehké a každého vyslechne, každému poradí.

Mnoho z nás nemá ani ponětí, v jak širokém okruhu nezištně pracuje. do jakých až dálek se ZVON jeho rozletí, čímž také i ostatní k víře podněcuje.

Do srdcí slovo nám Boží vstěpuje. neb ví, jak nám život všem rychle běží. na cestu schůdnou, jak dál jít ukazuje, vždyt' pochod ten zastavit se dá jen ztěží.

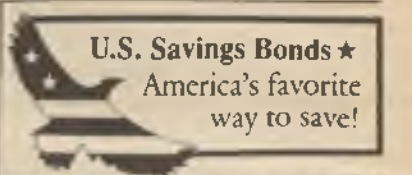
Dalo by říci se mnohem více, však skromný je, proto se omezíme. tak jak Don Bosko, má zásluh na tisíce a že je mu vzorem, ani se nedíváme.

Pod jeho vedením hřejivý pocit máme. že každý jsme členem této RODINY, s ním Boha vzýváme, Boha prosíme, by vytrvat dal nám do poslední hodiny.

Proto ho Bože, ve zdraví zachovej. by dál v našem středu stál mnoho let, též naši RODINU ve svornosti uchovej. za což Ti oddaně budeme chválu pět.

Důstojný pane, že rád Vás máme, to zajisté sám dobře víte a když Vám snad někdy víc „zabrat“ dáme. Vy nám to, doufáme, odpustíte.

Upřímně Vám dnes blahopřeji a do další Vaší péče se svěrují. Vaše oddané a věrné ovečky od Panny Marie Karmelské. V New Yorku, 21. 4. 1985



Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli, srdečně Vás k nám zveme, abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální domácí kuchyni v tradici našich maminek z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři do naší útulné jídelny a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555

Vaše hostitelka:
Máňa Vlková

Bohumil Kobliha:

„Před čtyřiceti lety mi skončil pochod smrti“

Říká se, že hrdinové mlčí. Poznal jsem v našem exilu mnohokrát, že je to pravda. Zatímco poválečná generace sama o sobě píše hrdinské autobiografie, ty předválečné doženete k interview až, když jim je aspoň osmdesát. A co oni prožili a co opravdu pro svoji zem vytrpěli! A ovšem vždy bez nejmenší sebelitosti či nároku. Jejich heslo je „Práce pro vlast se neplatí!“

Zdeňka Pokorná se narodila 6. dubna 1905 v Brně. Svoje školní léta zakončila maturitou v Kyjově 18. června 1924, ale dá se říci, že svoji „maturitu“ si v životě prožila nejednou, ale i to bylo pro generace, které pevně vyrůstaly s kořeny první republiky, příznačné.

Dráha učitelky, kterou si zvolila, byla téměř symbolická. Učila slovem, příkladem i činem. Vyučovala na několika místech jižní Moravy a až do 8. října 1938 v Břeclavi, od toho dne byly tyto části republiky české školy zavřeny. Proč?

Inu, pan Hitler se v důsledku dobré chuti, kterou mu popřáli v Mnichově naši spojenci rozhodl, že si připojí tzv. **Páté sudetské pásmo**, které se mu hodilo strategicky. A tak Břeclav a jiná česká a moravská místa, kde nebydlel ani jediný Němec byla anektována k Říši.

To vyvolalo ovšem i pro Hitlera problémy a tak jen do Břeclavi samotné, museli dovézt čtyři vlaky, řekli bychom, „echt Deutch“, příživníků. Ale Moraváci, kteří se rozhodli neodejít, začali svou první válku. Němci žádali, aby naše děti byly posílány do německé školy, kterou v zabraných budovách české školy ihned zřídili, ale rodiče se postavili proti. Slečna Pokorná, která organizovala podpisovou akci pro znovuootevření české školy pamatuje na podsaditého sedláka v kožuchu: „Než bych já měl z faganů německého osla, nechť z nich mám radši českého vola - do německé školy nepůjdu...“ Sebrali na pět tisíc podpisů a dosáhli toho, že tehdy ještě napůl rozpačitý Berlín couvl a povolil po téměř dvouměsíčních tahanicích, ve staré židovské škole v Břeclavi otevřít, znovu 5. prosince 1938, českou školu. Při těchto jednáních slečna Pokorná dokonce mluvila s Hitlerovou sestrou! Češi si vydupali své. Mimo toho slečna Pokorná pomáhá českým občanům v optovací akci pro

příslušnost v některých jiných obcích okleštěné republiky. K tomu účelu dostala od ministerstva školství a národní osvěty, placenou dovolenou až do 10. února 1939. Pomáhá už v té době odklízovat dokumenty, kroniky a všechny materiály, které nesměly přijít Němcům do rukou. V Lanžhotě také zachránila vzácné školní kroniky, které přečkaly v zadržovaných prostorách až do osvobození. Už ve službách **Obrany národa** byla často vysílána do obsazených území s falešnými pasy a cestovala i do německého vnitrozemí, aby získala zprávy o pobytu vojska a dalších událostech... a tak na vlastní oči viděla, jak začíná Hitler nový pořádek. Viděla, když bylo vypáleno české Klenčí, byla přítomna, když bylo zničeno museum Jindřicha Šimona Baara. Ovšem i Gestapo mělo své dobré informátory a tak slečna Pokorná, členka Sokola, Čs. červeného kříže, Sociální péče a zdravotní výchovy, Masarykova českého domova a statečná česká učitelka byla poprvé zatčena 5. července 1939. K zatčení došlo spíše nešťastnou náhodou než prozrazením nějaké určité akce... v té době už slečna byla v radiovém spojení s Londýnem, ale tato skutečnost, ani při druhém zatčení 27. června 1940, nevyšla najevo. Vysílačka byla včas přestěhována. Po nekonečných výsleších byla až 23. června 1941 postavena před lidový soud vojenským tribunálem a odsouzena pro přípravu velezrady. Několik měsíců byla v káznici Cotelus a pak převezena do věznice Jauer v Horním Slezsku.

Ve vězení si také odbyla temnici i dlouhou samovazbu za to, že nemohla nečinně přihlížet, když dozorkyně nepřítelně bila jakousi stařenu. Slečna Pokorná nesmyslné týrání nesnesla a vrhla se na dozorcí holýma rukama „ozbrojená“ jen vlastním dřevákem... „Co následovalo se nedá vyprávět...ale všechno jsem přežila.“ říká slečna Pokorná, „všechno je věci vůle, stále jsem si říkala musím to přežít, musím se vrátit do svobodné republiky...“ Ale temnice a samovazba, to nebylo to nejhorší. Po letech utrpení dne 22. ledna 1945, když se blížila východní fronta byla věznice vyklizena, vysílení odsouzení z jedenácti evropských zemí byli hnáni napříč Evropou. Nebylo zastavení, aby dobří němečtí vlastenci na ně neházeli kamení, neplivali na ně a nespírali jim: „Kvůli vám prohráváme

válku!“ Často jim i vodu odmítali podat. To prý bylo nejhorší. Mráz byl citelný a každé ráno, po obvodu shluků, ve kterých přenocovali byly haldy mrtvých. Cesta západním Německem vedla od Bremen přes Hamburg, Nordenhann a skončila v Lübecku u Baltického moře. Ze 4.000 dokončilo cestu dne 9. dubna 1945, jen 1182 lidských trosk. „Před čtyřiceti lety, právě dnes, mi tedy skončil pochod smrti“... „Já jsem měla po té cestě jen 34 kg“...říká slečna Pokorná. Ale přes to všechno, ihned jak byli osvobozeni spojeneckými vojsky, dne 2. května 1945, se členka Československého červeného kříže dala k dispozici a začala pomáhat spolutrpicím... Vzpomíná na ty dny, kdy s jakousi statečnou švédskou šlechticnou, která dobrovolně pracovala pro Mezinárodní červený kříž, zachraňovaly co se dalo. A pak repatriace. A opět sebeobětování, přesto, že se jí přes Londýn a Prahu podařilo ze všech ostatních národů zařadit konvoje, sama byla známými doslova nácpaná až do toho třetího, kdy už ti nejpotřebnější byli odvezeni.

„Domů jsem přijela 25. června 1945... přišla jsem sama... nikdo mne nečekal - i v mých seznamech v Londýně byl za mým jménem prý dvakrát křížek... jen starý vlčák Lord se ke mně radostně vrhnul... po šesti letech mě poznal, ruce, tváře mi olízl...“ a slečna Zdeňka, poprvé co ji znám, má v očích rosu vzpomínek...

A pak nastala práce. Práce pro republiku. „Dostala jsem hned místo ředitelky na škole v Břeclavi, ale odmítla jsem to, že to nechci z titulu politického vězně...“ a tak museli udělat konkurs, který Zdeňka Pokorná bez konkurence vyhrála.

Oči se jí lesknou, když vypráví, jak se hned vrhla do práce, jak obstarávala všechno nejlepší pro svoje svěcence i svoji českou školu. Léta budování přeběhla a

přišel smutný únor. A tak jí skoro až dech vyrazilo, když 27. února 1948, několik hodin po neslavném komunistickém puči, byla dána Akčním výborem učitelů a profesorů na okamžitou dovolenou. Přesto, že nebyla politicky angažována. Komunistům ale každý opravdový vlastenec vadil a tak musela jít... Ale to by nebyla Zdeňka Pokorná, kdyby se dala. A i rodiče i ostatní občané ji podporovali a sbírali podpisy a tak se jí podařilo dostat zpátky, ale jen na pár měsíců. Tu už znovu musela pomáhat našim lidem k útěku do zahraničí. A dokonce i u ní žil od 30. května až do svého odchodu z vlasti, redaktor a místostarosta města Brna, Adolf Mokřý. Dne 17. června mu pomohla k přechodu hranic, ale druhý den už se pro ni ráno stavila tajná policie, ale zadními dveřmi se jí podařilo proklouznout a tak 18. června odchází do druhého odboje...

A myslíte, že se vzdává dnes po své oslavené osmdesátce? Ani nápad! Rve se o pravdu a slouží skromně všude tam, kde je a bude třeba. Díky, statečná Zdeňko Pokorná, buďte nám všem příkladem ještě hodně, hodně dlouho!

/přetištěno z
Londýnských Listů/

/Poz. redakce: Dnes je Zdeňka Pokorná v Londýně stále nezištně a obětavě činná v Národním výboru, a my v redakci H.N. jí vyprošujeme hojnost zdraví, Boží ochrany a požeňání do celé té budoucí dvacítky let, které již v Polsku „namiřily“ směrem světového vítězství nad komunismem, takže Vaše celoživotní úsilí a dlouholeté utrpení zasadilo do Boží brázd kvalitní setbu a přinese požeňanou úrodu! Děkujeme Vám, paní učitelko Zdenko, za Váš mlčenlivý a přece tak výmluvný příklad!

Fr. Vojtěch

KLUB DOMOV Z NSČK

koná svou schůzi v pondělí
13. května 1985 v 7:00 P.M.
v budově Mid-America Savings
5900 Cermak Rd., Cicero, Ill.
Na pořadu duchovní promluva Otce Vojtěcha Víta, O.S.B.

Náš pracovní program po dobu letní a podzimní.

Buďte tak hodní a upozorněte na naši činnost a schůze vaše přátele a známé, o kterých se domníváte, že mají zájem o přátelskou pospolitost a práci v naší zdejší křesťanské národní komunitě.

Těšíme se na shledanou.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce
Pavla Kůrková
místopředsedkyně
Františka Uhlířová
tajemnice
Ludvík Pospíchal
pokladník

Odbočka „28. říjen“

Československé národní

radu americké

svolává rádnou členskou schůzi
na pondělí 13. května 1985
v 7:00 hod. večer do budovy
Mid-America Savings
5900 Cermak Rd. Cicero, Ill.

Pořád schůze:

Od 7:00 hod. do 8:00 hod. je vyřízení různých odbočkových záležitostí; od 8:00 hod. bude velmi zajímavá přednáška předsedy ČSNRA Dr. Leopolda Rozbořila na téma „Majetkové trusty, dědictví, poslední vůle“ a pod. Po přednášce bude br. Dr. Rozbořil odpovídat na Vaše dotazy.

Přednáška je určena pro širší krajskou veřejnost. Přiveďte s sebou své známé. Nestává se často, že máme příležitost mluvit bezplatně s právníkem.

Přijďte všichni včas. Těšíme se na Vaši účast a po přednášce bude podáváno občerstvení.

Předsednictvo odbočky
„28. říjen“ ČSNRA

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY



K·H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Přestože jim naslouchal „od pky“ za pár let si zbudoval celou svou viru na lídech postavenou a považoval ji za krásnější než školní, katechickou, přijímanou šablonovitě. Také věří, že mu zbloudilému, tímto způsobem pomáhal samotný Bůh.

Na jednom táboře byl kratší dobu poloprázdný nový barák. I využila toho stavu Církev, sice umlčená, nicméně živá. O nedělním ránu vprostřed května jsem spatřil blízkého přítele, který popadnul druhá za loket a bez výkladu a dlouhých řečí ho doslova „vrazil“ do dveří jisté světnice v neobsazené části baráku: právě se tam sloužila mše a dotčený, všelijak rozkolísaný od zdi ke zdi - „prostě jsem věděl, že mu schází Bůh, proto jsem ho vstřelil mezi ostatní“, řekl na vysvětlenou „hlídač“. Barák byl totiž pečlivě střežen před četníky na všech stranách.

Kněží byli sice soustředěni na „Elku“, v pověstné věži hrůzy a smrti, leč jeden čas se nám zdálo, že neviditelný „konspirátor“ je s námi spiknut proti vrchnosti a vždy přikazuje aspoň jednoho „faráře“ na tábor.

Také jsem se setkal s jedním známým knězem v nemocnici. Byl ideálním pomocníkem celému oddělení ve všech směrech - od podaného sousta až po slovo útěchy a vnitřní posily.

S jistým spolupracovníkem církevních kruhu jsem byl na samotkách v Ruzyni, ještě před soudem. Před rozchodem jsme uzavřeli důležitou sázku, kolik Otčenášů v různých řečech se naučíme, než se sejdem po kriminále. Setkali jsme se ale ještě před tím na táboře, ale neodříkal jsem mu ani jeden ze svých jedenácti, protože jsem mu krivdil, zazlíváje mu útok do strany, nakonec strašně maficherný. V duchu jsem se mu již několikrát omlouval. Ani s námi nešel domů a když se později, vykoupěn za směšný omyl přece jen vrátil, zavřeli ho zanedlouho znovu, a znovu.

Měl jsem dlouhý čas na táboře ve správě misálek. Jediný

na táboře. Vzácný poklad, zcela ojedinelý, nabádal k nejvyšší opatrnosti, neboť slovo evangelia zůstává i nadále režimu nebezpečnější nad střílnou zbraň. Nejprve jsem donášel ze šachty nedělní texty opsané, později, když se risiko zvětšovalo, učil jsem se je nazpaměť a teprve na táboře diktoval dvěma „pisařům“, aby se případně můj rukopis neprojevil jako výtaná stopa. Většinu zájemců jsem však uspokojoval „per hubam“. Někdy až pozdě večer, jak jsme se střídali ve směnách na šachtě.

Bylo nám překousat hodně obtíží a nástrah. Jak se však ukázalo, byly ničím proti možnosti zajít v neděli do kostela po propuštění - člověk byl dále pod kontrolou a zdálo se, že i na nás po amnestii hluboce zapůsobila mentalita ostatních v strachu, všech, kterým nebyly popřány naše muklovské, plodné zkušenosti pro život trochu delší, než kam stačíme dohlédnout.

F.E.Soy

*

Drahý náš znovu věřící čtenáři, díky za Vaše svědectví o Boží přítomnosti v lídech v komunistických koncentracích a za mřížemi i na samotkách. Jste hodný, že jste nám to napsal. Takových svědectví jsem slyšel vyprávět už stovky, ale buď to si ti putaví vypravěči nedůvěřovali, že by to dovedli napsat, anebo se stále ještě obávají, že by mohli být ze svých svědectví poznáni a tím, že by ublížili těm několika „dobrým“ dozorcům ve věznicích, kterým neřikali bachaři, anebo, že by to mohlo ublížit příbuzným, které mají dosud v Československu. Každopádně - jednou z toho budou celé romány, jako o mučedníku Otcí Toufarovi, které jen potvrdí starou křesťanskou zkušenost, že jedině Bůh dovede proměňovat i to nejurvalejší zlo ve skutečné dobro člověka a použije jej k jeho duchovnímu prohloubení a zraní.

Ještě jednou díky a piště nám častěji.

Vděčně

Fr. Vojtěch

NOVÝM EMIGRANTŮM

Přejímáme tento článek ze „Zpravodaje“ Čs. národního sdružení v kanadském Vancouveru, protože se domníváme, že málokdy adresoval někdo nové příchozím z Československa slova tak jasná, precizní a - při všem realismu - i plná oprávněné naděje. Mnohé postuláty Stanislava Reiniše platí zajisté nejen v Kanadě!

Mezi novými příchozími a starousedlíky z loňského roku občas vznikají nedorozumění. Ti starší se diví, co to sem teď chodí, a ti mladší nemohou pochopit, jak může být někdo tak nevědomý a zapomínat, jak to v Československu vlastně vypadá. Takže zdárné dělení exulantů začíná už v prvních minutách po příchodu do Kanady. Pak k tomu přibudou ještě ti, kdo si vzali za životní úkol dbát o čistotu exilu, a ti dodělají a otráví všechny zbývající, kteří jsou ještě ochotni se s druhými krajany bavit. Ani se nechci pokoušet dávat novým příchozím rady, co mají dělat a čeho se mají vyvarovat. Takových rad už určitě slyšeli moc, a to od těch, kteří to mysleli dobře i od těch, kteří se jen tak chtěli vytáhnout.

To vše však je lidské, nikdo se tomu nedívá a žijeme s tím po léta. Píši to v článku pro nové emigranty, abych je zocelil pro boje, které je ještě čekají, kterým se nevyhnou, a které stejně končí tím, že se lidé nakonec poznají a spřátelí se. Imigranti z Československa se již v dětství naučili, že život je řetězem průšvihů bezprostředně na sebe navazujících a že ještě nikdy nebylo, aby jaksi nebylo.

Takže člověk z Československa se většinou otřepe, setře se sebe kapky nedávné průtrže mračen a začne i zde v Kanadě žít po své chuti. Pokud jsem si v nedávné době všiml,

většina nových emigrantů začne pracovat brzy po skončení školy. Neradil bych jim však, aby šli do zaměstnání bez ukončení školy. Znalost jazyka je tím nejdůležitějším, co rozhoduje o jejich úspěchu v zaměstnání a dalším osudu.

Znalost jazyka je důležitější než odborná kvalifikace. Někteří jsou zpočátku nuceni brát i zaměstnání, které jejich kvalifikaci neodpovídá. To je však pouze dočasné.

Tady se stát bere vážně! Je to náš stát a my jsme jeho občané. Tuhle se jeden nový divil, jak to, že si tak bereme k srdci, že pošta nefunguje, jak by měla. To v Československu že jsme rádi, když alespoň trochu funguje. Ano, jenomže tady je pošta naše.

Se státem se tedy hádáme, na politiky nadáváme od prvního dne, kdy jsme si je zvolili, ale jsou to naši politici a my můžeme nadávat, protože jsme si je zvolili svobodně a dobrovolně. Chápete ten rozdíl, noví emigranti? **Stát tu není nepřítelem, stát je náš a chceme jej mít lepší.** Také náš vztah k vrchnostem je trochu jiný. Ten spolek, co se v něm někteří mohou upracovat, ačkoliv z toho nic nemají a nanejvýš mohou dostat od někoho vynadáno, to je náš spolek! Nikdo nám na něj nic nedal a ani nedá, ta nová vláda rozhodně ne, protože teď Kanada konečně přestane žít nad poměry, a je to tak správné. Novým imigrantům to

říkám, aby si nemysleli, že naše Sdružení je nějakým takovým místním národním výborem. Ne. Tady se tyhle věci dělají dobrovolně a tím myslím opravdovou dobrovolnost. Lidé to dělají, protože chtějí a myslí si, že je to nutné a užitečné.

Tohle je věc, která mně osobně, když jsem přišel ze všech těch povinných školení a desetiminutovek na pracovišti, trvala nejdéle, než jsem ji pochopil. Snažte se ji pochopit co nejdříve. Budete pak vědět, co je to za lidi, kteří vám překládají na úřadě a vozí vás ty první dny, abyste v samoobsluze poznali, co je dětská kašička a co je krmení pro psa.

A taky se neodtahujte, až vás bude Sdružení o něco žádat. Něco pro vás udělali a později zas vy uděláte něco pro ty nové. Také jsou takové případy, kdy Sdružení někoho sponzorovalo při příchodu do Kanady a on pak řekl, že už se spolky nechce mít nic společného. Lidé jsou různí.

Jak tak zdaleka pozoruji život v Československu, řekl bych, že tam se lidská společnost rozpadla na hromadu jedinců, kteří nechtějí mít jeden s druhým nic společného. Zřejmě si nevěří. To tu není. **Tady ještě lidé dovedou být opravdovými přáteli. Tedy někdy.** Neidealizujme si to. Ale v podstatě je to tak.

Přišli jste do země, kde stojí za to žít. Ještě se vám nějakou dobu bude zdát emigrantský sen, že jste zase jako v Československu a ráno máte vzbudit děti do školy v Torontu, a nestihnete to, protože nemáte pas a výjezdni doložku. Pak se vzbudíte a řeknete: „**To je krása, že jsem tady.**“ Ten sen budete mít řídicí a řídicí; budete si tu postupně splňovat přání, pro která jste sem přišli. Někteří proto, aby měli pocit svobody a nemuseli se kroutit před domovní důvěrníci, a jiní, aby žili plnější život než tu prázdnotu tam doma, a aby mohli studovat a aby jejich děti nemusely procházet tím vším, čím jsme museli procházet my, aby pro ně byl pionýr jedním z těch, kteří tuto zemi osazovali před sto lety a ne povinnou nudou, a to vše.

Tuhle jsem slyšel někoho ještě z těch starších říkat, že ti noví jsou takoví nepolitici, ale podle mne právě tohle, snaha začít nový život podle svých představ a **nemuset lhát a předstírat, to je právě ta nejvyšší politika**, pro kterou lidé chodí na tento kontinent už stovky let. Vy taky.

STANISLAV REINIŠ



DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333



PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST ČERMÁK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Washington. — Podle zprávy US departmentu obchodu ekonomický vzrůst ve Spojených státech se opět zpomaluje. Z deseti hlavních měřítek ekonomického rozvoje jich v březnu 1985 v USA kleslo sedm; tato měřítka průměrně klesla o 0,2 %. Schodek zahraničního obchodu činil 11 bilionů dolarů; za celé první čtvrtletí 1985 dosáhl výše 32,8 bilionu dolarů, což je o 9 % více než v prvním čtvrtletí r. 1984. Největší obchodní schodky byly s Japonskem - 3,2 bilionu dolarů, s Kanadou - 2,1 bilionu dolarů, se západní Evropou - 1,7 bilionu dolarů, a s Taiwanem - 1,3 bilionu dolarů. V prvním čtvrtletí 1985 hrubý národní důchod USA vzrostl pouze o 1,3 %, přepočteno na celoroční míru; čekal se však vzrůst o 3 až 4 %. Objednávky továren průměrně klesly o 0,9 %; toto je už osmý pokles v posledních 12 měsících. Průmyslová výroba se zpomaluje, protože silný dolar svádí US obchodníky k dovozu levných výrobků z ciziny a je zábrana k vývozu drahých US výrobků do ciziny. V průmyslu klesly výrobky trvanlivých produktů o 3 %, zatímco objed-

návky potravin, chemikálií a jiných netrvanlivých produktů stouply o 1,4 %. Poměrně silně klesly objednávky amerických automobilů, letadel a kancelářských přístrojů. Objednávky elektronických přístrojů stouply o 9,6 % kvůli zvýšeným objednávkám komunikačních soustav pro US národní obranu. Činnost ve stavebnictví se příchozem jara zvýšila. Detailní prodej mírně klesl. Ceny spotřebního zboží se mírně zvýšily kvůli stoupaní cen ropy a gazolinu. Podle prohlášení národohospodářů hlavní příčinou zpomalení ekonomické činnosti v USA je zvýšení dovozu levných cizích výrobků. Všeobecné zpomalení ekonomického života přivodí snížení nákupu spotřebiteli, nahromadění vyrobeného zboží v inventářích, snížení výroby a nové zvýšení nezaměstnanosti. Proto byla tak důležitá letošní II. výroční schůzka všech 7 demokratických západních představitelů pokročilých průmyslových zemí v západoněmeckém Bonnu - (USA, Kanada, Japonsko, NSR, Anglie, Francie a Itálie) - aby se hledaly cesty k udržení západní hospodářské

LETEM



SVĚTEM

prosperity před nebezpečím nových nepokojů, které by snadno vyvolávala propaganda Moskvy, kdyby se Západ znovu dostal do všeobecné hospodářské krize.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 29. dubna izraelská armáda vyklidila území města Tyru s okolím, čímž byla skončena druhá etapa odchodu Izraele z území Libanonu. Nyní Izrael ještě obsazuje asi 8 % libanonského území, na kterém žije 115 tisíc Libanonců, z poloviny šíjitských muslimů. Izraeli dnes nepřátelských. Třetí, poslední zónu vojensky okupovaného Libanonu chce Izrael vyklidit asi do měsíce. Mluví izraelské vlády však oznámili, že toto 5 až 11 mil široké území podél severní izraelské hranice zůstane „bezpečnostní zónou“ na ochranu severní části Izraele proti guerilovým útokům; bude je obsazovat jiholibanonská milice, prozatím Izraeli příznivá. Navíc tam dočasně bude ponecháno několik strážních míst s izraelskými posádkami a územím budou projíždět izraelské strážce k zajištění, že se tam nebudou infiltrovat palestinec teroristé.

● ● ●
Washington. — US vláda v odpověď na žádost izraelského ministerského předsedy Shimon Perese rozhodla udělit Izraeli ve finančních rocích 1985 a 1986

T.B.Hlubuček:

„Ztráta třech českých budov v Cedar Rapids“

Všichni, kdož v letech dvacátých a třicátých přijeli do Ameriky a usadili se ve městě Cedar Rapids s rostoucí krajskou populací, se velmi dobře pamatují v jakém rozkvětu byl po několika desetiletí český spolkový, společenský a nábožensko-kulturní národní život mezi naším lidem. A jistě nezapomněli, že velkou zásluhu na tom měly tři starousedlíky postavené české budovy a dvě české katolické osady: sv. Václava a sv. Ludmily. Budova české školy byla spravovaná sborem Dámské Matice a současně byla trvalým domovem Čtenářského spolku s bohatou knihovnou, obsahující několik tisíc svazků vybrané české četby a takové památky jako celé ročníky pražského „Světlozoru“. Potom na 3. ulici a rohu 12. aveny jihovýchodní to byla budova Západní česko-bratrské jednoty s hlavní

požadovanou mimořádnou finanční výpomocí ve výši 1,5 bilionu dolarů. V r. 1985 Izrael obdržel normální vojenskou výpomoc od Spojených států ve výši 1,4 bilionu dolarů a ekonomickou výpomoc ve výši 1,2 bilionu dolarů. Ve finančním roce 1986 bude normální vojenská výpomoc Izraeli činit 1,8 bilionu dolarů. Všechna tato výpomoc je udělena samozřejmě ve formě darů, které Izrael nebude povinen vracet. Peres veřejně přiznal, že bez této mimořádné výpomoci by veškerá „normální“ US ekonomická pomoc Izraeli musila být věnována na financování obrovského izraelského zahraničního dluhu, který dosáhl výše 22 bilionů dolarů. Spojené státy udělí mimořádnou finanční výpomoc také Egyptu, a to ve výši 500 milionů dolarů. Prostý americký poplatník při čtení těchto zpráv o štedrosti své vlády cizině musí zřejmě kroutit hlavou nad tím, proč se těch astronomických obnosů nepoužije raději doma na zvýšení platů učitelům, aby nemusili stávkovat, na zlepšení kvality výchovných prostředků, aby z našich škol vycházeli charakterní lidé a nemusila se stavět nová vězení, na zvýšení měsíčních dávek „Social Security“ potřebným lidem a vůbec třeba i na bezplatné léčení starých zasloužilých, po celý život pracujících občanů. To se sice

zdá být samozřejmou pravdou, ale realita moderního mezinárodního hospodářského a politického života je jiná. I Sověti se jí musili přizpůsobit a jejich vliv na „spojence“ je stojí peníze - i když daleko méně než USA, protože Moskva ještě nedala nikdy nikomu nic zadarmo. Totéž platí o „zbytečném“ vyhazování peněz na nutnou obranu, protože nežijeme ve světě „andělů“, ale tzv. civilizovaných vyznavačů fanatických doktrin po uchvácení moci nad světem. - Navíc pak, všechny ty ohromné peněžní sumy zahraniční výpomoci nejdu z USA v dolarech, ale ve zboží, jehož výroba dává Američanům práci a obživu. Z toho platí daně, ty se zase investují „darují“ ve výrobcích a v polotovarech, a tak to jde dokola, jako voda, sluneční výpary, mračka, bouřka, déšť, sníh a zase slunce a voda.

● ● ●
Bejrút. — V posledním týdnu měsíce dubna milice libanonských muslimů a drúzů společně napadly „křesťanskou enklávu“, ležící mezi městy Sidonem a Damour, vyhnaly obyvatelstvo z tamních 19 vesnic a samotné vesnice vyplenily a srovnaly se zemí. Obyvatelstvo této enklávy uprchlo zčásti do křesťanského horského města Jezzine - kde nyní ze 100 tisíc obyvatel je na 50 tisíc křesťanských uprchlíků - zčásti

spolkový a kulturní život se jevil na všech stranách. Těžko říci, kdo a co nese vinu na těchto ztrátách. Mnozí tvrdí, že to byl rostoucí nezáměr lidu, čemuž těžko věřit. Možná, že stárnoucí budovy vyžadovaly rostoucích nákladů na udržování, což by se dalo očekávat. Dnes už tu nemáme nic, kromě obou kostelů a sokolovny, o jejímž prodeji se už také několik let mluví. Sbor Sokolic už dokonce vlastní pozemky pro novou sokolovnu na jihozápadní straně města, kde je tzv. „Česká vesnice“, založená spolkem „Czech Heritage Foundation“, o jejíž činnosti se občas něco píše nebo mluví.

A je to velká škoda, že díla založená a vybudovaná starousedlíky za mnohem těžších životních podmínek nežli jsou dnešní, nepřešla do rukou nově příjždějících našich lidí. Město Cedar Rapids není ovšem jediné, které je tak postižené. Jiná města - zahrnuje v to i Chicago - utrpěla ztráty původních českých budov, z nichž většina nebyla nahrazena novými.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme —
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!



Ondrus & Son



6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCI TELEFON: 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domů či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

do jiholibanonské zóny, dosud obsazené Izraelem; podle odhadu izraelské vlády je těchto uprchlíků asi 18 tisíc. Muslímský postup byl aspoň dočasně zadržán jiholibanonskou milicí 1. května u města Kfar Falous. Jezzine a Kfar Falous leží východně od města Sidonu. Milice obou stran jsou vybaveny tanky a dělostřelectvem, které někde někde platí, i když lid trpí bídou, a přináší obrovské oběti na životech.

Politici vůdci muslimů by prý byli ochotni zdržet se útoku na Jezzine v případě, že by je vyklidila jiholibanonská armáda; velitel této armády Antoine Lahd však odmítá přijmout tento požadavek. Izrael poskytuje spolu s Červeným křížem křesťanským uprchlíkům na jihu země potraviny, léky, příkrývky a stany, nikoliv však zbraně. Náměstek ministerského předsedy Izraele Yitzhak Navon prohlásil, že Izrael nebude zasahovat do bojů mezi křesťany a muslimskými milicemi v Libanonu, ačkoliv mu byli křesťané věrnými spojenci, když vtrhl do Libanonu, aby z něho vyhnal vojáky PLO. Nyní se musí starat o libanonské křesťany křesťané ze západních zemí. Muslímské milice dnes totiž prohlašují křesťany v jižním Libanonu za kolaboranty s Izraelem a už jich několik desítek povraždily a zatkly.

Washington. — Dne 30. dubna prezident Reagan odletěl na 10 denní návštěvu západní Evropy. Ve dnech 2. a 3. května se v Bonnu zúčastnil vrcholné ekonomické konference západních mocností a Japonska. Naléhal na západoevropské spojence, aby zlepšili svou ekonomickou situaci a zvýšili hodnotu své měny vůči americkému dolaru podobnými kroky, jež podnikly Spojené státy: snížením daní a vládních výdajů, snížením sociální péče, podpory v nezaměstnanosti i marginálních výhod dělnictva, snížením platů, které jsou na poměry v západoevropských zemích příliš vysoké a zrušením uniových ustanovení, zabráňujících propuštění dělníků z práce, i když jsou málo výkonní. Po podniknutí těchto kroků pak požaduje na rok 1986 zavedení nového obchodního systému mezi Starým a Novým světem, protože protekcionistický systém, platný od konce druhé světové války, je zastaralý. Francie však naléhá na to, aby spíše Spojené státy zavedly finanční reformy: snížily hodnotu svého dolaru, snížily svou úrokovou míru a také snížily schodek svého rozpočtu. Pouze

tímto způsobem prý bude možno zlepšit neutěšený stav západoevropské ekonomie. - V neděli 5. května byly na programu návštěvy koncentračního tábora Bergen-Belsen, jakož i hřbitov u Bitburgu na připomínku 40. výročí skončení druhé světové války a na znamení smíření mezi Spojenými státy a Západním Německem. Američtí židé a jejich přátelé ostře kritizovali Reaganovo rozhodnutí, navštívit hřbitov u Bitburgu, protože tam je také pohřbeno 47 nacistických esesáků. Reagan pak navštívil Španělsko, alsaský Štrasburg, kde promluvil před evropským parlamentem, a přes portugalský Libanon se vrátil do USA. Dne 1. května Reagan v Bonnu vyhlásil plné obchodní embargo Spojených států vůči sandinistické Nikaragvě, aby tím byla ještě více oťesena její už velmi chabá ekonomie a její vláda byla přinucena k demokratickým reformám. Toto embargo mělo vejít v platnost 7. května. Také budou přerušeny letecké spoje mezi oběma zeměmi, avšak diplomatické vztahy nebudou přerušeny, aby Nikaragva v každé době mohla ihned začít vyjednávat se Spojenými státy. O týden dříve státnicky zaslepený Kongres zamítl Reaganovu žádost o 14 milionu dolarů na výpomoc 15.000 guerilům, bojujícím na území Nikaragvy za účelem svržení tamní sandinistické vlády, načež se nikaragujský diktátor Daniel Ortega ihned rozjel do Moskvy ke Gorbačevovi se žádostí o 200 milionovou pomoc, kterou ihned dostal.

Cape Canaveral. — Dne 29. dubna bylo úspěšně vysláno do nadzemského prostoru vesmírové letadlo „Challenger“ se sedmi astronauty. Toto letadlo bylo uspořádáno jako laboratoř, protože cílem cesty tohoto letu bylo vykonávat ve vesmíru, v prostředí, kde není zemská přitažlivost, řadu vědeckých pokusů, včetně pokusů se zvířaty, s opicemi a krysami. Astronautům se však nepodařilo umístit v nadzemském prostoru

malou umělou družici, zvanou NUSAT, sestrojenou univerzitními studenty ze státu Utah a Nového Mexika.

Varšava. — Dne 1. května - na socialistický a komunistický mezinárodní Svátek práce, došlo ve Varšavě, Gdaňsku, Krakově a Poznani, na výzvu podzemní Solidarity k protivládním demonstracím, jichž se zúčastnily desetitisíce zejména mladších lidí. Demonstrující požadovali vyšší mzdy k vyrovnání zdražení životních potřeb a propuštění na svobodu politických vězňů. Policie rozehnala demonstranty pomocí vodometů, slzotvorného plynu a obušků. Dva přední aktivisté Solidarity, Jacek Kuron a Seweryn Jaworski, propuštění z vězení v důsledku amnestie v srpnu 1984, byli znovu zatčeni a opět poslání do vězení - prý na tři měsíce. Generál Jaruzelski řekl ve své řeči o Solidaritě toto: „Nedovolíme návrat k úchylkám od socialistických idejí. Doba neklidu, anarchie a roztržek skončila.“ - Dva američtí diplomaté, kteří byli přítomni jako pozorovatelé při demonstracích příznivců Solidarity u ocelárny Nowa Huta u Krakova, byli policií zadrženi, zkopáni a násilím vtačeni do neoznačeného policejního vozu. Byli přivezeni na policejní stanici, obvinění z účasti na zakázaných demonstracích a za 20 minut opět propuštěni. US velvyslanectví ve Varšavě protestovalo proti zadržení obou diplomatů, kteří se ničeho nezákonného nedopustili. - Dne 3. května polská vláda vypověděla ze země oba diplomaty; v odvetu zato US vláda vypověděla 4 polské diplomaty ze Spojených států.

Manila. — Rebecca Quijano, 32 letá, svědčila před filipinským soudem, že na vlastní oči viděla z okna letadla, jak vůdce filipinské oposice Benigno Aquino byl při výstupu z letadla stfelen do hlavy vojákem, který jej doprovázel a měl „chránit“. Také řekla, že plukovník presidentské bezpečnostní čety ji potom varoval, aby nic neříkala

o tom, co viděla. - V Manile se právě koná proces proti 26 vojákům a spolupracovníkům presidenta Marose, obviněným ze zastřelení Benigna Aquina a Ronaldo Galmana, kterého vládní generálové křivě obvinili z Aquinovy vraždy, aby měli „alibi“.

Addis Abeba. — Marxistická vláda Habeše brutálně donutila 56 tisíc lidí, obětí sucha a hladu, vyčerpaných a nemocných, opustit svůj sběrný tábor Ibnet na severozápadě země, kde se jim dostávalo výpomoci od mezinárodních dobročinných organizací, a odejít pěšky do provincií Tigre a Wollo postižených suchem, ke svým pozemkům. Prý už začalo přšet a vláda jim poskytne vše potřebné, aby opět mohli obdělávat svá pole. Pracovníci dobročinných organizací se však obávají, že velká část těchto vyhladovělých lidí zahyne cestou, která potrvá dva až tři týdny. - Podle odhadů zahynulo v posledním roce v Habeši následkem sucha a hladu na milion lidí; Habeš čítá 42 milionů obyvatel.

Vatikan. — Dne 2. května byla podepsána smlouva mezi Argentinou a Chile, kterou se končí 200 let starý spor o kanál Beagle na jižním cípu jihoamerického kontinentu, který může být bohatý na ložiska ropy. Svata stolice zprostředkovala mírové vyřešení tohoto konfliktu, který jinak mohl vést k válce mezi oběma zeměmi. Jednání trvala šest let. Je to první velký diplomatický úspěch papeže Jana

Pavla II. v mezinárodní politice. Předtím Svata stolice zprostředkovala vyřešení teritoriálního sporu v roce 1885 za papeže Lva XIII. Šlo o španělsko-německý konflikt o ostrovy Karoliny v Tichém oceánu.

Kábul. — Ve dnech 1. a 2. dubna sovětské vojáky za svých operací proti afghánským guerilům v severovýchodní afghánské provincii Laghman při sovětské hranici, střelbou z kulometů usmrtili několik set shromážděných vesničanů; pak polili jejich mrtvoly gazolinem a zapálili je. Patrně chtěli tím dát výstrahu vesnicím, aby nepodporovali domácí obránce svobody, bojující proti sovětským okupantům.

Brusel. — Komunističtí teroristé v Belgii, kteří si říkají „Bojové komunistické buňky“, nebo „Revoluční fronta pro akci proletariátu“, a o nichž se ví, že do Belgie přišli „odjinud“ a za peníze si získali pasy i občianky, provedli od října 1984 až dosud, řadu bombových atentátů, jichž terčem byly objekty organizace NATO, jakož i průmyslové podniky, pro tuto organizaci pracující. Dne 1. května časně zrána vybuchlo ve středu Bruselu nákladní auto plné traskavin; přitom byl zabit jeden člověk a 13 osob bylo zraněno. Komunističtí guerilové si přivlastnili zodpovědnost za tento čin. O deset dnů dříve tyto komunističtí teroristé učinili výzvu k sabotážním akcím po celé Belgii, prý v rámci boje proti státu, armádě a organizaci NATO.

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

SKUPINOVÉ ZÁJAZDY Z CHICAGA DO BRATISLAVY

cez Viedeň

Výhodné pre cestujúcich na Slovensko a Moravu

Odlety	Návraty
28. mája	28. júna
18. júna	15. júla
25. júna	22. júla
2. júla	29. júla
9. júla	5. augusta
16. júla	12. augusta
13. augusta	9. septembra

Jednotná cena okružní letenky \$750.

O DALŠIE INFORMÁCIE SA SPOJTE:

Atlantic Travel Metropolitan Travel

Atlantic Travel
5454 S. KEDZIE
Chicago, Ill. 60632
☎436-1353

Metropolitan Travel
7034 West CERMAK Rd.
Berwyn, Ill. 60402
☎795-4990

SPORT



XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

HOKEJ VE SVĚTĚ

**Jubilejní
50. mistrovství světa
v Praze**

Finálová skupina: Československo - Kanada 5:3, SSSR - USA 10:3. Čs. hokejisté se stali tímto vítězstvím mistry světa.

Konečná tabulka

1. ČESKOSLOVENSKO	18:5	6
2. KANADA	8:8	4
3. SSSR	12:8	2
4. USA	7:6	0

O 5.-8. místo:

5. FINSKO	16:8	4
6. ŠVÉDSKO	13:10	4
7. NSR	11:10	4
8. NDR	5:17	0

K MS se vrátím v příštím vydání H.N.



I. národní liga kopané v Československu

Českomoravská skupina

23. kolo: Zbrojovka Brno - České Budějovice 1:1, SU Teplice - Chomutov 1:1, Škoda Plzeň - VTJ Tábor 3:0, Hradec Králové - Gottwaldov (Zlín) 0:0, Česká Lípa - Mladá Boleslav 1:2, Poruba - Xaverov Praha 0:0, Jablonec - Trinec 4:1, Ústí nad Labem - VP Frydek-Místek 1:0.

Tabulka po 23. kole

1. BRNO	36:13	38
2. Č.BUDĚJOVICE	36:20	33
3. TEPLICE	34:19	30
4. PLZEŇ	38:28	26
5. VTJ TÁBOR	29:27	25
6. HRADEC KR.	37:24	24
7. ML. BOLESLAV	25:27	23
8. GOTTWALDOV (Zlín)	27:31	23
9. XAVEROV	33:33	22
10. TRINEC	29:25	21
11. CHOMUTOV	18:24	21
12. Č.LÍPA	27:33	19
13. JABLONEC	33:44	17
14. FRÝDEK-MÍSTEK	17:33	17
15. ÚSTÍ n.L.	20:41	15
16. PORUBA	16:33	14

Slovenská skupina

22. kolo: Dubnica - Dunajská Streda 0:0, Považská Bystrica - Púchov 4:0, Spišská Nová Ves - Nitra 0:1, ZTS Košice - Trebišov 3:0, Levica - Prievidza 1:1, Trenčín - Senica 3:1, Martin - Michalovce 2:0, Poprad - Humenné 0:0.

Tabulka po 22. kole

1. DUN.STREDA	42:12	35
2. POV.BYSTRICA	38:19	31
3. NITRA	42:22	30
4. TREBIŠOV	31:21	25
5. LEVICA	28:31	22
6. SENICA	29:29	22
7. MICHALOVCE	35:36	21
8. PRIEVIDZA	36:37	21
9. HUMENNÉ	21:30	21
10. DUBNICA	29:41	20
11. KOŠICE	31:35	19
12. MARTIN	23:29	19
13. POPRAD	18:32	18
14. TRENČÍN	26:28	17
15. PÚCHOV	24:39	17
16. SPIŠ.N.VES	24:37	14

Finále Slovenského poháru: Lokomotiva Košice - Tatran Prešov 1:1 a 1:0. V Příbrami 23. června se střetne vítěz Českého poháru Dukla Praha s vítězem Slov. poháru Lok. Košice o účast v Poháru vítězů poháru.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS v Mexiku 1986

CONACACAF

2.skupina: Guatemala - Haïti 1:0.

1. KANADA	2 4:1	4
2. GUATEMALA	2 2:2	2
3. HAITI	2 0:3	0

3.skupina: Kostarika - Trinidad 1:1. USA ještě do bojů nezasáhly.

1. KOSTARIKA	2 4:1	3
2. TRINIDAD	2 3:1	1

Asie

2.skupina - A: Kuvajt - Severní Jemen 3:1.

1. SYRIE	4 5:0	7
2. KUVAJT	3 3:2	3
3. SEV.JEMEN	3 1:7	0

4.skupina - A: Macao - Hongkong 0:2.

1. ČINA	4 16:0	7
2. HONGKONG	3 10:0	5
3. MACAO	4 4:7	4
4. BRUNEI	5 1:24	0

Přátelské zápasy: Brazílie - Kolumbie 2:1, Brazílie - Peru 0:1.

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Házenkářské semifinále PMEZ mužů:

Atletico Madrid - Dukla Praha 16:14. V odvetě v Praze vojáci vyhráli pouze 18:17, když ještě ve 41. min. vedli 14:6 a do finále překvapivě postoupil španělský mistr. **Finále:** Metaloplastika Šabac (Jugoslávie) - Atletico Madrid 19:12 a 30:20.

Házenkářské finále PVP mužů:

FC Barcelona - CSKA Moskva 27:20, první utlání 23:30. Titul získali Španěle, když rozhodli jejich větší počet nastřílených branek v Moskvě.

Házenkářské finále IHF mužů:

Baia Mare (Rumunsko) - Il. Záporoží 22:17, první utkání 14:18. Vítězi se stali Rumuni.

Házenkářské finále PVP žen:

Buducnost Titograd - Družstevník Topol'níky 33:18 a 22:18. Favorisované Jugoslávky zvítězily i v odvetě na Slovensku a staly se držitelky titulu PVP.

Mistrovství světa ve stolním tenisu ve švédském Götteborgu

bylo mimo mužskou čtyřku jednoznačnou čínskou záležitostí. Čína vyhrála soutěž družstev mužů i žen, ve finále jednotlivců mužů a žen byli oba finalisté z Číny; taktéž tomu bylo ve čtyřhře žen. Čs. reprezentanti získali dvě stříbrné medaile ve čtyřhrách. Ve smíšené čtyřhře Panský - Hrachová byli poraženi čínskou dvojicí 1:2 a v mužské čtyřhře Orłowski - Panský podlehl Švédům Appelgrenovi - Carlssenovi 0:2. V soutěži družstev čs. muži skončili na sedmém místě a čs. ženy na osmém místě. V soutěži družstev soutěžilo 16 mužstev.

Čs. košíkáři sehráli tři přátelská utkání proti Rumunsku, a vždy byli úspěšní. 108:98, 107:87 a 89:83.

Čs. ragbisté v soutěži ME skupiny B zvítězili v Havířově nad Polskem 4:3, v Portugalsku prohráli 0:18 a v Maroku vyhráli 22:6.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

Fotbalisté Sparty sehráli první kolo Metro-ligy v nejvyšší soutěži Major-divizi proti Schwaben (Němci) na jejich

hřišti: Schwaben - Sparta 0:2. Branky: Švec, Taylor. První mužstvo Sparty pod vedením manažera Lad'a Gajdy - po pěkném a bojovém výkonu zasloužené zvítězilo. Zisk obou bodů pro Spartu byl pro mnohé překvapením, ale hráči je pozitivě vydělali; byli to hlavně oni, kteří měli přesnější mušku a ta rozhodla. Ostatní výsledky: Wikings - Green-White 2:0, Wauconda - United Serbs 2:2, Eagles - Kickers 1:1.

Rezerva Sparty odešla ze Schwaben drtivě poražena 1:6. Jediný gól vstřelil Carlos. Manažér rezervy Lád'a Kop postřádal několik hráčů, někteří úplně zklamali a jako tým předvedli nesourodou hru, plnou omylů a chyb.

Ve druhém kole hraje Sparta doma - (na Čermák a 50. ulici), kde hosti nebezpečnou Waucondu - Chiefs. Přijďte povzbudit Spartu, jistě uvidíte pěknou kopanou a úspěch domácích

Koněm heslem: *At' vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.*

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇIČI

Z dopisu z domova: „V lednu byl v Praze M. Vobořil z New Yorku. Byl na „Jizerské padesátce“ jako „aktivní závodník“. — V únoru měl pohřeb Jos. Čtyroký, známý obránce Sparty, kde hrál se stejně známým J. Burgrem. — Pozdravuje vás Mirek Moravec a František Steiner, sportovní redaktor „Lidové demokracie“, který nedávno oslavil šedesátku. Už nás tam moc z těch starých nebylo. — Franta Plánička je po operaci kyčle. Docela dobře už chodí, bohužel s holí. — Mějte se moc hezky. Vaši věrní.

**Karlova maminka
slaví devadesátku...**

Maminka čestného předsedy Svazu čs. sportovců Karla Fišera z Ohio - paní Karla Šrámková - oslavila na Floridě v kruhu rodiny své milé dcery Mileny, své 90. narozeniny. To bylo letošního 18. dubna. - Paní Šrámková byla po celý svůj život skromná, pracovitá a její jedinou starostí byla rodina.

Proto také zajížděla často ke Karličkovi, a později, když do exilu odešly i Milena a Jana - (děcka lékařka, která pracuje na městské klinice a pomáhá druhým kde může), přišla do USA natrvalo! Všichni víme, že Karlova maminka je výborná kuchařka - vedla kuchařskou školu paní Štěpánové v památném Týnském dvoře v Praze a později vlastnila svou restauraci „Marinku“ na smíchovském Arbesově náměstí a byla vedoucí kuchařkou na Nebozítku v Kinské zahradě. I Karel po ní zdědil své „kuchařské umění“. Nejraději chodívala do smíchovského kostela sv. Václava, kam pravidelně vodila od malička své čtyři děti a ráda tam zpívala. I dodnes má líbivě zvučný hlas a když Karel zahraje na chromatiku a Miluška na klavír, je u Fišerů najednou „nábožně i veselo“.

Rádi Vám, milá paní Šrámková, přejeme hodně zdraví a Boží požehnání, abyste se v plné svěžesti dočkala té stovky! To Vám přeje jak Vaše rodinka s vnoučátky, tak i my Čs. sportovci v zahraničí.

Letošního 8. května se dožívá 78 let bývalý majitel české populární jídelny „John's Café“ v Clevelandu - Jenda Kubašta. Výborný šéfkuchař a skvělý člověk. Jeho kuchařské umění s jeho zvlášť chutnými knedlíky znal nejen každý český, slovenský i polský exilový labužník, ale také nekonečná řada Američanů, kteří si díky jemu, oblíbili náš jídelniček. Útulné prostředí vzdáleného domova s prvotřídní obsluhou milé Aničky byly ukázkou toho, jak se dělá dobrá propagace čs. kuchyně. Jejich známou restauraci navštívilo i mnoho významných hostů ze světa sportu - s populárním brankářem Frantou Pláničkou z Prahy v čele, s Lud'kem Janským a Josefem Malečkem z New Yorku. Také dorost chicagské Sparty byl u Kubaštů hostem s vedoucím Jardou Fajkusem, který se tak přesvědčil na vlastní oči, jaký je Jenda Kubašta sportovní fanoušek, který nevynechal žádnou kopanou, ani naše sjezdy Čs. sportovců v zahraničí. Vždycky je také štědrě podpořil a spolu s Pepíkem Jíchou koupili tenkrát dresy a kopačky pro naše mužstvo!

Děkujeme Jendovi za vše co dobrého v životě vykonal, a s nespočtým množstvím

gratulantů mu voláme i my: „Všechno nejlepší do dalších let – hlavně to zdravíčko Ti, Jendo, přežeme!“ Čs. sportovci v zahraničí. zp

120 LET SOKOLA V ST. LOUIS

Před 120 lety, 14. února 1865, jen dva roky po založení první Sokolské jednoty Tyršem v Praze, byla založena první Sokolská jednota na americkém kontinentě v St. Louis, MO. Ustavující shledání byla svolána českým vlastencem E.B. Erbenem za spolupráce Jaroslava Vostrovského a Karla Procházky. Shledání se zúčastnilo 65 osob a všichni se přihlásili za členy Jednoty.

Prvním starostou Jednoty byl zvolen M. Kovanda, a E.B. Erben prvním náčelníkem a instruktorem za asistence Vostrovského a Kořínka. Jednota byla od počátku velmi tělocvičně činná v původní budově na Marion Street. Zde byla až do roku 1890, kdy byl postaven za účasti všech tehdy existujících organizací v St. Louis, Český národní dům, na kterém se podílela finančně i Sokolská jednota. Poněvadž však tělocvična nevyhovovala všem potřebám, Jednota zakoupila „Union Capitol Hall“ na 9. ulici a Allen Ave. To byla první budova v plném vlastnictví saint-louisské Jednoty, kde se plně rozvíjela nejen činnost tělocvična, ale i kulturní a společenská. Utvořen byl i dramatický odbor, který uvedl 6 - 7 divadelních představení ročně. Rovněž byl ustaven pěvecký sbor a ženský odbor „Vlasta“, který byl velkým pomocníkem Jednoty zejména v práci kulturní. Každý rok měla Jednota až dvě veřejná cvičení, okázalé šibinky a řadu jiných společenských podniků pro českou krajskou veřejnost v St. Louis.

V r. 1896 větrná smršť zničila sokolskou budovu, která byla velkou obětavostí členstva znovu postavena. V r. 1922 byla tato budova prodána a Sokol našel svůj domov v Národní síni /National Hall/, kde se opět sokolská činnost plně rozvíjela a uplatňovala. Poslední stěhování Jednoty bylo v r. 1965, v roce jejího stého výročí trvání - do nové moderní budovy „Czech-American Educational Center“ na Lansdowne Ave., kde je Jednota spolujednatelkou a kde má svůj domov dodnes. Právem je na svou sokolovnu velmi hrdá.

Sokolská jednota v St. Louis je stále dosud jednou z nejdůležitějších v USA, nejen počtem členstva, ale i svojí rozsáhlou činností. Proto sokolská a krajská veřejnost musí dnes bratřím a sestrám v St. Louis srdečně gratulovat k jejich jubileu a k vytrvalé práci v uplynulých 120 letech. Zaslouží si naše poděkování za to, že Sokolové v St. Louis jasně prokázali, že sokolská myšlenka našich zakladatelů Tyrše a Fügnera je stále živá a aktuální i v USA a i v druhém století jejího trvání.

★ ★ ★

Sokol St. Louis, MO, pořádá okázalou oslavu 120. let trvání Jednoty a sokolského hnutí v Americe v SOBOTU 18. KVĚTNA 1985 ve své budově - (4690 Lansdowne Ave.). Slavnostní večer bude v 6:30 hod. večer a pak bude následovat tělocvičný a kulturní program s projevy hostů a úředníků Jednoty. Také zástupci Americké obce sokolské a Župy střední AOS budou na oslavě přítomni. Další okázalou oslavou 120. výročí trvání sokolského hnutí v USA bude letošní XVI. slot amerického sokolstva ve dnech 26.-30. června v chicagské metropolitní oblasti, který vyvrcholí hlavním slotovým dnem v neděli 30. června ve 2:00 hod. odpoledne na stadionu Morton-West v Berwynu, Illinois.

Jr.

PŘIPOMÍNKA

všem členkám ČSŽNRA

připomínáme, že v minulých dnech bylo výročí nenadálé smrti naší milé a obětavé sestry EMILIE ŠLIKSBIROVÉ.

Proto tuto sobotu 11. května 1985 si na ni vzpomeneleme při našich pravidelných bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Vy, kdo nemůžete přijít, věnujte jí alespoň tichou vzpomínku v modlitbě.

„Helsinki Human Rights Day“

Úterý, 7. května 1985, byl prezidentem Reaganem vyhlášen za „Den lidských práv“, čímž chtěl zdůraznit pozornost, kterou Spojené státy věnují otázce dodržování lidských práv. V ten den byla v kanadské Ottawě, zahájena první fáze konference expertů na lidská práva států zúčastněných v t.zv. „CSSE process“ - signatářů Závěrečného aktu z Helsinky. Tato konference potrvá 6 týdnů a předcházely jí dva týdny přípravných jednání. President Reagan ve svém prohlášení řekl, že Spojené státy budou neúnavně usilovat o významné výsledky a zdůraznil, že atlantické demokratické státy neustoupí od úsilí zabezpečit, aby články Helsinské dohody o lidských právech byly jednou dodržovány v cele Evropě.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A UPŘÍMNÉ PODĚKOVÁNÍ

Všichni, kdo jí znali a kdo o jejím odchodu na věčnost dosud nevědí, v hlubokém zármutku oznamujeme, že na Boží zavolání odešla naše drahá sestra, teta a švagrová, slečna

Blažena (Blanche) Anna KAŠPAŘÍKOVÁ
zasloužilá veteránka US námořnictva
a administrativní sekretářka
veteránské nemocnice
Hines Hospital

Narodila se v Ciceru, Ill., 27. července 1924 a zemřela po těžké nemoci v pátek 3. května 1985 v nemocnici Hinsdale, Ill., v 7 hodin večer.

Rozloučili jsme se s ní v neděli 5. května v obřadní síni Nuskova pohřebního ústavu v Berwynu. V pondělí 6. května po zádušních bohoslužbách v kostele „Mater Christi“ v North Riverside jsme její tělo uložili k věčnému spánku na hřbitově Královny nebes v Hillside, Ill.

Děkujeme všem, kteří měli v tak hojném počtu účast na našem zármutku, přišli se s ní rozloučit do obřadní síně pohřebního ústavu a doprovodili ji s námi po zádušních bohoslužbách až na hřbitov. Děkujeme duchovním Otcům a správcům naší farnosti Mater Christi - (Otcům Kaveny a Weston) - za vykonání pohřebních obřadů a měl svatou následní rukvu - (Viktoru Královi a Jeho synům, synovi Edovi Kašpaříkovi a Karlu Turkov) - dárcům měsíčních obětů a květin. Naš vřelý dík patří všem, kdo byli v těch lidsky smutných chvílích s námi, kdo s námi prožíval náš zármutek a měl na něm s námi upřímnou účast.

Dlo staro křesťanské tradice třicet dní po jejím odchodu na věčnost bude za spánu její duše obětována mše sv. v sobotu 1. června 1985 u Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo si na naši drahou zemřelou vzpomenu s námi v tiché modlitbě, jak to udělala eilb. sestra Vernice po přečtení liturgických textů při zádušní mši svate.

Ladmila (Lillian) a Vladimír CHORVÁTOVI, sestra a švagr;
Kamíla CHORVÁTOVÁ a Christie NECHVATALOVÁ
s manželem Petrem a synem Zacharym, neteře.

OBLASTNÍ VÝBOR ČSŽNRA

koná
svou pravidelnou
měsíční schůzi
v úterý 21. května 1985
v 7:30 hod. večer
Sejdeme se v budově Mid
America Federal Savings, 5900
W Cermak Rd., Cicero, Ill.
Prosíme o dochvilnost.
Těšíme se na shledanou.
Stanislav Brym
předseda

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmannský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.

v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
z Československa zdarma.

IMPORTOVANÉ MLYNČEKY

NA MAK /POPPY SEED/

celokovové zo Zap. Nemecka

cena \$ 22,90, poštou \$ 25,90.

FORMIČKY NA PEČENIE - ORECHY, KRABIČKA

50 KUSOV ZA \$ 7,50, POŠTOU \$ 9,50.

NAVŠTIVTE NÁŠ OBCHOD
máme na sklade ďalších 500 druhov
importovaných kuchynských potrieb.
Katalog pošleme na požiadanie.
POSKYTUJEME ZĽAVU 20-50 %

JULIUS KITCHEN UNTENSILS

2205 S. Ridgeland

BERWYN, IL. 60402

☎ /312/ 484-8728 lebo ☎ (312) 795-9094

Přijďte se podívat na „Roztomilého člověka“

Posledním filmem našeho jar-ního festivalu českých filmů bude film Martina Friče „Roztomilý člověk“. Oldřicha Nového, který hraje ve filmu hlavní roli, vám zajisté nemusíme představovat, tak alespoň několik slov o ději filmu. „Roztomilý člověk“ je komedie o redaktorovi, který má ve zvyku vymýšlet si ty nejdivočejší fantazie o sobě a o svých přátelích. Jako soudní zpravodaj si vymýšlí všelijaké příhody, které se údajně staly při soudních přelíčeních a které jsou sice zábavné, ale často mají pro něj a jeho přátele osudné následky.

Film byl natočen v r. 1941 režisérem Martinem Fričem, podle předlohy Karla Steklého. Kameramanem filmu byl Václav Hanuš a hudbu složil Josef Stelibský.

V hlavních úlohách uvidíme mimo již zmíněného Oldřicha Nového, Theodora Pištěka, Ladislava Peška, Natašu Gollovou a jiné slavné herce té doby.

Nenechte si ujít tento vpravdě již klasický český film a přiveďte své známé. Film má anglické podtitulky. Budeme jej promítat

v pondělí 20. května
v 8:00 hod. večer
ve škole T.G.Masaryka,
4701 West 22nd. Place
v Ciceru.

Dovolte také, abychom vám, našim věrným divákům, při této příležitosti poděkovali za vaše návštěvy na našich filmových představeních a za vaši podporu dobré věci. Snázili jsme se někdy s větším, někdy s menším úspěchem, přinést vám dobrou zábavu.

V promítání českých filmů hodláme pokračovat na podzim. Zmínili jsme se panu Škutinovi při jeho návštěvě v Chicagu s jakými potížemi se setkáváme při shánění českých filmů. Pan Škutina nám prozradil, že je v Západním Německu a v Londýně mnoho českých filmů a jmenoval některé z nich jako Extaze, Katakomy, Minulost Jany Kosinové, U pokladny stál, Noční motýl a mnoho dalších prvotřídních filmů. Slíbil, že nám pošle adresy kam napsat a tak se již teď můžeme těšit.

Sledujte krajský tisk, kde budeme další promítání filmů oznamovat a již dnes se těšíme na shledání s vámi na podzim.

Předsednictvo
odbočky „28. říjen“

Prosíme, oznamte nám včas
změnu své adresy

JO KARUD STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Dívka, která doprovázela doktora, stála dosud u nádoby na svícenou vodu. Byla obrácena zády. Zdálo se, že se jí dělá špatně.

„Dokážete ho postavit na nohy?“ zeptal se doktor.

V tom okamžiku se dívka obrátila a její pohled se setkal s doktorovým zrakem. Doktor sklopil oči a tvářil se rozmrzele, jako někdo, na koho zanevřel osud. „Tak ho odneste!“ řekl vztekle. Přistoupil k režisérovi: „Dostanete nový termín. Budete včas vyrozmění.“

Pak se obrátil, jako by tím věc pro něho skončila, a podíval se na hodinky. Došel k dívce. „Pojedeme?“

Přikývla a sáhla do kostelní lavice pro kabelku. Důstojník se postavil do pozoru a doktor mu pokynul na pozdrav. Obrátil se k ostatním a také se s nimi pozdravil. U poslední lavice se zastavil, pokrčil rameny a řekl omluvně: „Je mi líto.“

Dívka mu dala přednost a vyšla teprve za ním. Ve světle automobilových reflektorů bylo vidět, jak příslušník v uniformě odhání vesničany, kteří postoupili až k rohu kostela, odkud měli přehled na prostranství pod lipami.

Pohaslá světla v kostele a odjezd muže v tmavém zimníku v doprovodu městsky oblečené dívky byly pro vesničany znamením, že to, co se v kostele dělo, dospělo ke konci a že vozy opět odjedou. Chtěli vidět, kdo bude vycházet. Někdo řekl, že viděl, jak do kostela vedou faráře Toufara. Uvěřili té zprávě a s postupující nocí sílilo jejich přesvědčení, že jejich kněz je uvnitř. Proto všichni vytrvali v chladné únorové noci, aby ho alespoň zahlédli.

Když muži v pracovních oblecích začali nakládat do automobilu reflektory, nemohl hlídkující příslušník zabránit, aby nepostoupili o několik kroků.

A právě v té chvíli vynášeli dva muži v montérkách bezvládné tělo. Hlídkující příslušník se snažil zadržet Mařenku, která se mu vytrhla z rukou a padla na kolena. Muži, kteří nesli faráře, se zastavili. Zmateně se otočili k důstojníkovi, jako by se ptali, co mají dělat.

Mařenka uchopila bezvládnou strýčkovu ruku a přitiskla si ji k obličejí. Toufar otevřel oči a zadíval se do Mařenčina obličejí. Jeho tvář zůstala nehybná, jako by byla z vosku. Potom se jeho víčka pomalu zavřela. A zase je otevřel a setrval v dlouhém pohledu na Mařenku.

„Jedeme!“ Hlas důstojníka prořízl ticho.

Muži v montérkách se znovu chopili farářova těla a nesli ho k vězeňskému kamiónu. Někdo otevřel dveře. Muži opatrně stoupali po schůdkách, až zmizeli zrakům vesničanů, které příslušník zapomněl odehnat z dohledu.

Mařenka stále ještě klečela na blátivé zemi, pokryté rozbředlým sněhem. Zdálo se jí, že se strýčkovy oči na ni stále dívají. Potom oba muži seskočili z vozu a dveře se zavřely. Řidič je zajistil petlicí.

Ale to už nastartoval motor prvního vozu a po něm další. Kolona se dala do pohybu.

Vězeňský kamión zastavil před branou valdické trestnice, když už svítalo. Rozespálý vrátný otevřel a zsalutoval.

Toufara, který se cestou probral z bezvědomí, odnesli na celu na nosítkách.

Nebylo zvykem vídat ve Valdicích kněze. Z cel bylo slyšet nadávky a klení spíše než modlitby a písně. Té noci však ti, kteří byli v blízkosti Toufarovy cely, slyšeli, jak farář z Čihoště zpívá loretánské litanie. Byl to hlas muže víry, kterého bylo možné zabít, ale ne zlomit. Toufar-křesťan měl naději. Modlil se zpěvem a oslavoval Matku Boží:

„Kriste vyslyš nás... Kriste uslyš nás... Otče z nebe Bože, smiluj se nad námi... Svatá Maria, oroduj za nás... Matko Kristova... Útočiště hříšníků, oroduj za nás... Královno andělů... Královno patriarchů... Královno proroků... Královno apoštolů... Královno mučedníků, oroduj za nás...“

Výslech

Noc, kterou vězeň Toufar probděl, byla krátká. V šest hodin se věznice probudila údery železných dveří a rozléhajícími se kroky služeb na chodbách.

Bachař Kroupa, který platil za jednoho z nejostřejších, nedovolil, aby ranní kávu a chléb předal Toufarovi vězeň, který měl toho rána službu, a odnesl mu snídani na celu sám. Zastihl čihošťského faráře při každodenní modlitbě.

Kněz, podle řádu Melchisedechova, zůstává knězem na věky. Toufar byl knězem, který bral své povinnosti vážně a konal je svědomitě. Ve vězení do kostela jít nemohl, breviář mu na cele nedovolili, a tak se každý den modlil z paměti. Bůh je všudypřítomný a má být oslavován i ve vězení.

Toufar cítí přítomnost Boží, a proto není opuštěn. Od onoho dne, kdy se rozhodl stát se knězem, nebyl nikdy sám a není sám ani dnes, kdy v cele polohlasně říká vstupní modlitbu, antifonu, kterou začíná mše: „Introibo ad altare Dei... Přistoupím k oltáři Božímu, před Boha, který mě od mládí mého radostí naplňuje...“

V osm hodin předvedli Toufara k dalšímu výslechu.

Přišel pro něho dozorce Valášek. Starší muž, který dosluhoval poslední měsíce do penze, Toufar šel velmi pomalu a přidržoval se zdi. Chodidla, rozbitá při výsleších, mu působila nesnesitelnou bolest. Valášek pobízel kněze klením a nadávkami.

Kráčje chodbou před dozorcem, Toufar pokračuje ve své tiché mši žalmem „Sud' mě, Bože, a rozsud' mě v můj prospěch proti lidu nesvatému; od člověka zlovolného a lstivého mě vysvobod'! Neboť ty jsi, Bože, má síla; proč jsi mě zapudil a proč smuten chodím, když mě sužuje nepřítel? Sešli své světlo a pravdu svou! Ty mě povedou a doprovodí na horu tvou svatou a do stanů tvých.“

„Trochu života do toho umírání!“ křičí na něho dozorce. „Pohyb chlape! Nebo ti mám pomoci? To si radši nepřej!“

Toufar ale pokračuje ve své modlitbě: „I přistoupím k oltáři Božímu, před Boha, který mě od mládí radostí naplňuje. Oslavovati budu tebe na citeře. Bože, Bože můj. Proč jsi smutna duše má a proč mě rozechvíváš? Doufej v Boha, neb mu ještě děkovati budu; onť spása má a Bůh můj...“

Vězeň a dozorce došli do spojovací chodby k administrativní budově, kde byli sami. Valášek vzal kněze šetrně pod paži a podpíral ho. „Bolí to, co? Já vím.“

Toufar se na něho vděčně podíval. Zatnul zuby a šel.

„Vězni z druhého patra se s vámi chtěli dorozumět, klepali na vás, ale vy jste nereagoval.“

Toufar mlčel a s bolestným výrazem v obličejí se pomalu sunul kupředu.

„Mě se nemusíte bát. Ti, co vás volali, vám chtěli předat vzkaz od vašich církevních bratří.“

Toufar se překvapeně podíval na Valáška.

„Jsou tady želivští mniši. Jejich opat je tu také. Vít Tajovský,“ šeptal Valášek. „Přivezli je dva dny po vás.“

Toufar přikývl na znamení, že rozuměl.

Došli na konec spojovací chodby. Před dveřmi vyšetřovatele Máchy se Valášek zastavil, urovnal uniformu a zaklepal.

Mácha seděl za stolem, měl před sebou šálek nedopité kávy. Seděl pohodlně rozvalen v křesle, na druhé straně proti němu stála kulatá sedačka bez opěradla. Na ni Valášek Toufara usadil a chystal se odejít.

Toufar věděl, co bude následovat, a proto se rozhodl pokračovat ve své tiché mši.

„Vyznávám se Bohu všemohoucímu, – blahoslavené Marii vždy Panně, – blaženému Michaeli archandělu... že jsem zhřešil mnoho myšlením, – slovem i skutkem...“

Mácha vyňal ze zásuvky barevný ilustrovaný časopis. Obrátil několik stránek s obrazy ženských aktů a ukázal je vyšetřovanému. „Kterápak se ti líbí, co? No, řekni?“

Toufar hleděl nehnutě před sebe a neodpovídal. V duchu se viděl vystupovat k oltáři, jak to činil denně po deset let.

„...Odejmi od nás, prosíme, Hospodine, nepravosti naše, abychom mohli s čistým srdcem vejíti do svatyně svatých. Skrže Krista, Pána našeho. Amen.“

„Tak řekni, ty prase!“

Mácha mává časopisem před očima kněze, který však je v myšlenkách ve svém kostelíku. Valášek, který setrval ve dveřích, zachytil přísný Máchův pohled a rychle vypadl. Zavřenými dveřmi ještě slyšel Máchovo řvaní: „Tak mluv! Mluv, ty fland'ácká svině!“

Valášek se pomalu vracel na oddělení. Byl si jist, že po výslechu budou pro Toufara musit jít dva s nosítky.

Čihošťský farář stále mlčel, díval se před sebe a pokračoval ve své tiché oběti.

„Kyrie eleison... Pane, smiluj se! Kriste, smiluj se!... Pane, smiluj se!“

Toufarovo mlčení rozzuřilo Máchu. Udeřil ho časopisem do obličejí. Ani pak se Toufar nepohnul a nepromluvil. Zdálo se, že se modlí.

„Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všech bytostí viditelných i neviditelných. I v jednoho Pána Ježíše Krista, Syna Božího...“

„Já vím, tobě se holky nelíběj. Ty raději chlapečky, co? Dvanác-

tiletý, třináctiletý." Mácha se šklebí. „Anebo ještě mladší, vid'?" Co jsi s nimi dělal při hodinách katechismu? Cos jim vykládal? Na cos je lákal? A co se dělo v sakristii po mši? Co jsi dělal s ministrantama? Tak mluv! Přiznej se, mluv! Mluv!"

Toufar stále mlčel, byl pohroužen v modlitbu vyznání víry.

„...Ukřižován také za nás..."

„Mluv! Slyšíš, ty prase? Mluv?"

Mácha vzal ručník, který visel u umyvadla. Navlhčil ho a nasáklý vodou ho položil Toufarovi na čelo a vzadu pevně zavázal.

„Přijmi, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou obět', kterou já nehodný služebník tvůj obětuji tobě, Bohu svému živému a pravému. Amen."

Mácha si sedl a listoval v obrázkovém časopise. Zapálil si cigaretu a upíjel kávu, která mu chladla na stole. Toufara si nevsímal. Ten pokračoval ve své modlitbě.

„Umyji mezi nevinnými ruce své a choditi budu kolem oltáře tvého. Hospodine... Hospodine, miluji krásu domu tvého a místo, kde přebývá sláva tvá."

„Tak povídej, cos dělal s chlapečkama?" zeptal se náhle Mácha.

Toufar stále nehybně seděl a díval se do prázdna kamsi přes Máchovu hlavu. Slouže svoji mši.

„Já však v nevinnosti své chei kráčet; vysvobod' mě a smiluj se nade mnou. Noha má stojí na cestě přímé; ve shromážděních budu tě oslavovati. Hospodine..."

Ručník na Toufarově hlavě už začal pomalu usychat. A čím byl sušší, tím více se zvyšoval tlak na Toufarovo čelo a spánky. Umiňoval si, že vydrží a nepromluví. Opakoval si v duchu, že musí vydržet, i kdyby bolest byla sebevětší. Měl pocit, že se mu hlava rozskočí anebo že zešílí. Musím vydržet, říkal si a pokračoval v modlitbě.

„Přijmi, svatá Trojice, tuto obět', kterouž ti přinášíme na památku umučení, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a ke cti blahoslavené Marie vždy Panny, svatého Jana Křtitele, svatých apoštolu Petra a Pavla..."

Mácha se nahnul přes stůl a udeřil Toufara do tváře.

„Tak mluv!"

V Máchově hlase zněla hrozba. Neměl rád, když vězni zaryté mlčeli. To v něm vyvolávalo záchvaty vzteku. Cítil, jak se v něm rozlévá zášť proti tomuto klidnému vyrovnanému člověku, který mu byl vydán, bezmocný a zmučený, ale který svým klidem si stále nad ním udržoval převahu. Který se dokázal ovládat a zůstal nezlomený.

„Tak mi tedy pověz, jak jsi tahal za šňurky. Jak jsi to dělal, aby se křížek pohyboval?"

Udeřil Toufara znovu do tváře. Cítil, jak vztek, který se v něm probudil, sílí. Jak ho prostupuje a začíná ho spalovat. Rána, kterou Toufarovi dal, mu nepřinesla úlevu. Chtělo se mu křičet a bít. Bít plnou silou.

Toufar nevnímá, co na něho Mácha křičí. „Kdo tě naváděl? Kdo byl tvůj pomocník? Jak to bylo? Povídej! Mluv! Mluv, ty prase!"

„...toto jest kalich krve tvé, nové a věčné úmluvy - tajemství víry - která za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. Kolikrátkoli toto činiti budete, na mou památku budete činiti."

(Pokračování příště)

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.

8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin

25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.

26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.

Rádi vám poskytneme další informace.

Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.



CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

O nedávném vystoupení taneční skupiny Beseda/Domov

V sobotu 13. dubna odpoledne po obědě, pořádaném pro Volunteers and Staff of Mac Neal Hospital v hotelu Hamilton, Itaska, Ill., v zábavním programu vystoupila taneční skupina Beseda/Domov. Mrs. Rebecca Mangas - Volunteer Services Manager poslala taneční skupině Beseda/Domov děkovný a doporučující dopis, aby jim i písemně vyjádřila, jak bylo jejich vystoupení přítomnými vysoce hodnoceno.

Otiskujeme oba dopisy jako poděkování a ocenění zdařilé práce této taneční skupiny, kterou svými vystoupeními před naší i americkou veřejností již po řadu let koná.

Taneční skupina Beseda/Domov se zúčastní v sobotu 8. června také Československého národního dne v Hillsboro ve Wisconsinu.

Mac Neal Hospital
3249 S. Oak Park Ave.,
Berwyn, Ill.

Dear John,
On behalf of the volunteers and staff present at our Volunteer Recognition Luncheon last week, we wish to extend our appreciation and thanks for a job well done. Please convey to the



Fotografie taneční skupiny Beseda/Domov po úspěšném vystoupení na XXXIV. reprezentačním plese Oblastního výboru ČSNRA letošního roku v lednu v plesové síni hotelu „The Ritz Carlton“ v Chicagu. První řada odleva doprava: Peter Škach, Charles Klapp, Jan Uhlíř, Zbyněk Židlický, John Škach, Eric Krzyvon. Druhá řada: Jean Hrubý, Dana Vedral, Veronica Trousil, Zdenka Židlická, Alice Halva, Blanche Vedral, Jenny Hofsteadter. Na fotografii chybí Pavla Vedralová, Dalibor a Riša Zemanovi, kteří se nemohli letošního reprezentačního plesu zúčastnit, tancovali však 13. dubna pro Volunteers and Staff of Mac Neal Hospital.

others members of the group how much your program was enjoyed by our guests. So many people have told us how fantastic and professional they felt you all were.

Thank you again for making our afternoon so delightful. Best wishes to all of you personally and professionally.

To Whom It May Concern:
On April 13, 1985 the Volunteers and Staff of Mac Neal Hos-

pital had the pleasure of being entertained by the Beseda/Domov Czechoslovak Folk Dancers under the direction of John Uhlíř and Zdenka Židlická.

Our 400 guests were delighted with the group's energy, enthusiasm and talent. The program included a range of dances from ballet to gymnastic moves. We highly recommend the Beseda/Domov Folk Dancers as they are diligent, disciplined group of young people who convey the joy of dance.

Sincerely
Rebecca Mangas
Volunteer Services Manager

V posledních 2-3 letech oživila své národní tradice naši krajané v okolí městečka Hillsboro ve Wisconsinu - (nedaleko Wisconsin Dells) - a pořádají svůj „Československý národní den.“ Letos tam vypraví známá a osvědčená cestovní kancelář „Cihak World Travel, Inc.“ - (6302 West Cermak Rd., Berwyn, Ill.) autobusový zájezd.

Autobusy odjedou od úřadovny této cestovní kanceláře v sobotu 8. června v 7 hodin ráno a vrátí se na totéž místo kolem půlnoci téhož dne. Cena cesty autobusem s celodenním průkazem na Československý národní den je \$28.00. Závazné přihlášky přijímá Cihakova cestovní kancelář. Zájemci necht' přímo v kanceláři zaplatí cestovné, které jim zaručí rezervované místo v autobuse i přístup na Československý národní den v Hillsboro. Plná cena cesty musí být zaplacená předem, zálohy se nepřijímají.

O zájezd je velký zájem, přihlaste se včas.

Cihak World Travel, Inc.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.



Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

- CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
- RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
- LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
- WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
- CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
- NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
- WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
- ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000



"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

St. Methodius Centenary, 1985

Stn. Cyril and Methodius, by F. Ekert (translated and abridged).

(Continued from last issue)

Later, when Pope Nicholas received letters from Duke Rostislav praising the work of Cyril and Methodius in Moravia, the idea struck him that the apostolic work of these two brothers under the powerful patronage of Rostislav's Slavonic Empire could become for the Holy See a strong support against the arrogant and avaricious German rulers and of the Frankish Bishops dependent upon them, as well as against the schismatic tendencies in Constantinople. Therefore, Pope Nicholas invited Cyril and Methodius to Rome. This invitation was very much welcomed by the two missionaries because for a long time they had wished to make a journey to Rome in order to bring the relics of St. Clement to the Holy City and at same time to pay their respects to the pope, report to him on their missionary activities, and also to request him to ordain some of their pupils and to approve the Slavonic translation of the Sacred Scriptures.

Having labored very successfully for three years and three months in the Lord's vineyard in Moravia, Cyril and Methodius, together with a large number of their pupils, traveled to Rome, bearing the relics of St. Clement and the Slavonic liturgical books. On the way, they spent about five months in lower Pannonia, in the territory governed by Duke Kocel. Kocel received these heralds of the faith with great honor and entertained them as guests of his court in Balaton. Kocel was a zealous Christian and strongly supported the work of the clergy from Salzburg who were spreading Christianity in his territory. In the year 865, Adalwin, Archbishop of Salzburg, spent Christmas with Kocel at the castle in Balaton.

However, the Salzburg clergy, foreigners by reason of languages as well as outlook, were not able to accommodate themselves to the customs and attitudes of the Slavs, among whom they were trying to work. They were imprudent, too quick in changing Slavonic customs, and did not provide for the instruction of the people in their own language. Cyril and Methodius proceeded in quite a different manner. As a result all the people received them with great honor and love, responding to their preaching because they heard it in a language which they could understand.

Kocel likewise liked these zealous heralds of the faith, and after he recognized the great difference between these and the Frankish clergymen, he began to consider means by which he could secure an improvement of church affairs in his own territory. He developed a great liking for the Slavonic books, he learned the new Slavonic alphabet, and he ordered about fifty pupils to learn it too. Thus Cyril and Methodius, under Kocel's protection, were able to preach the Word of God with great success in many localities of lower Pannonia, and they did so quietly and peacefully without arousing the displeasure of the Frankish clergy.

At this time lower Pannonia was inhabited chiefly by Slavs related to the Slovenes, among whom lived many Moravians. A considerable number of German settlements were there too, founded by the Franks.

In the autumn of the year 867, Cyril and Methodius took their leave of Duke Kocel, without accepting the gifts offered them, asking instead the liberty of foreigners held captive there. Then they continued their journey to Rome, now accompanied by fifty additional pupils whom they accepted in Pannonia. Their journey to Italy took them through the country of the Slovenes, to whom they preached the Word of God. For this reason, the Slovenes venerate Cyril and Methodius. Tradition has it that the ancient churches dedicated to St. Clement in Slovenia are monuments to the two Apostles to the Slavs who either personally or through their disciples preached the Word of God there.

When they arrived in Venice, they were forced into a debate with the Latin clergy. These Latin clergy said to Cyril, "Explain to us, O man, how it is that you provided books for the Slavs, and that you teach them when no one else before this ever invented them, neither the apostles, nor the Roman pope, nor Gregory the Theologian, nor Jerome, nor Augustine? We know only three languages in which it is proper to glorify God, Hebrew, Greek, and Latin." Cyril answered them, "Does not God's rain fall the same on everyone? Or does not the sun shine also on everyone? Do not all of us breathe the same air? How is it then that you are not ashamed to recognize only three languages and want all other lan-

guages and other nations to be blind and deaf? Tell me, do you think that God is powerless, as if he could not give; or is he jealous, as if he did not wish to? But we know of many nations who have their own books and who give praise to God each in its own language." Cyril then quoted a great many scripture passages to support his argument. In this debate he defeated his opponents so brilliantly that soon he was reputed throughout Italy as an excellent orator.

As they were traveling from Venice to Rome, Cyril and Methodius learned that Pope Nicholas I had just died (November 13, 867). His successor, Pope Adrian II, was elected immediately (December 24). Undoubtedly, the two brothers dispatched some of their companions to go ahead of them to Rome. In order to announce to the new pope that they were coming with the relics of St. Clement. This message brought the new pope great joy, joy that was particularly welcome at the time, because in Constantinople Photius was trying to separate the Greek church from Rome, and here were Greek priests, Cyril and Methodius, coming to Rome to assert their loyalty to the Holy See.

In Rome the two brothers were received with very great honors. Pope Adrian, knowing that they were bringing the relics of St. Clement, came out to meet them together with a solemn procession of priests and people of Rome, carrying lighted candles. On this occasion, God honored St. Clement with a number of miracles; many sick persons suddenly regained their health. Thus the relics were taken to the ancient church of St. Clement and were enshrined there.

As was customary for missionaries coming to Rome, Cyril and Methodius first made their report of their activities in the missions. It seems that some of the pope's counselors at first treated the two missionaries with some mistrust, since they were Greek citizens working under the patronage of the emperor of Constantinople, but especially because Cyril had studied under the unfortunate schismatic Photius. However, this mistrust was soon dispelled when those counselors became personally acquainted with Cyril and Methodius, when they learned of the fame of their accomplishments and became convinced of their loyalty to the Catholic Church.

Cyril and Methodius came to Rome also as envoys of the Slav dukes, Rostislav, Svatopluk, and Kocel, in whose territories they were preaching the Word of God. These dukes were requesting the pope to establish dioceses in the Slav countries, dioceses not subject to Frankish episcopal authority, and to consecrate bishops for these dioceses. Earnest negotiations were going on in Rome to achieve this. Pope Adrian II, even though he acknowledged the difficulties involved, was convinced that closer ties between the Holy See and the two territories, Pannonia and Moravia, would benefit the church very much.

During this visit to Rome, Cyril and Methodius also showed the pope their Slavonic liturgical books and begged him to approve them. Just as in Venice, there was objection voiced here too, this time by the pope's theologians, against the introduction of the Slavonic language into the liturgy, which was, they said, an innovation never heard of before. Once more Cyril and Methodius had to defend the Slavonic Rite, first by pointing to the other liturgies using the vernacular, like the Armenian and Coptic, and then by explaining that using the Slavonic language in the liturgy would facilitate and hasten the spread of Christianity among the Slav nations. They further pointed out the wishes expressed by the Slav rulers to be independent of the Frankish empire, and in ecclesiastical matters to be subject directly to the Holy See.

(Continued in next issue)

NEWS FROM JUDY BAAR TOPINKA State Senator - 22nd District

6609 West Cermak Road, North Riverside, IL, 60546
902 Maple Downers Grove, IL.
Springfield Office Phone: 217/782-8180

SPRINGFIELD - The Illinois Department of Human Rights has released the results of its ethnic study of state employees, reports Senator Judy Baar Topinka, R-22.

"Illinois is a veritable melting pot of backgrounds," said Senator Topinka. "The recent survey has shown this diversity of national origin carries into state of Illinois employment as well."

In 1981, the 82nd General Assembly passed legislation amending the Human Rights Act. The new law adds the category of "national origin" to the state's affirmative action program.

State agencies must keep records and establish affirmative action goals for employment "by race, national origin as required by department rule, sex and handicap." To fulfill this requirement, the Department of Human Rights, with the help of an ethnicity specialist from the University of Chicago, distributed a voluntary survey to state employees to determine their national origin.

Any ethnic group that makes up at least 2 percent of the Illinois population may petition to be considered under the affirmative action program, if they meet the rules and regulations, explained Senator Topinka. Then, the Department of Human Rights looks at the number of persons available for each category of job positions, in each of the eligible national origins.

"In order to categorize the jobs available in state government, they are divided into eight equal opportunity job categories. Each of these job categories should strive to employ at least four-fifths of those available in each national origin," said Senator Topinka.

The equal opportunity job

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2250

800-4372

HOZPODŮV ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVŮJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PIEXIGLASS - ZKADLA

8014 SOUTH MATECH AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60460

WILLIAM KILÁTKY

ovropské vysoce kvalitní a levé k okna v Československu

Noworul Memorial Chapels

6558 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 782-2233

categories, which make up all the state of Illinois jobs, are: officials and managers; professionals; para-professionals; technicians; clericals; skilled craft; service maintenance; and protective service. These are classified by the Illinois Department of Central Management Services.

„The legislation adding national origin to the state's affirmative action program was passed while I was serving in the House of Representatives. It is worthwhile legislation, because it serves to make employers more aware of the possible discrimination against ethnic groups and of the great diversity of the Illinois population,” added the west suburban senator.

The Human Rights Act has always prohibited discrimination based upon national origin or ethnic. In fact, Department of Human Rights Director Joyce Tucker reports 9 percent of the charges that are filed with her department are filed on that basis. The 1981 legislation merely allowed „national origin” to be included in the affirmative action provision.

In keeping with the requirement to record and analyze the state workforces, 61,000 ethnic background forms were recently distributed to state employees. There was a 37.9 percent response rate to this survey, according to Senator Topinka.

The largest responses were from the following countries of national origin: Germany - 13.6 %; Ireland - 6.3 %; England - 5 %; Italy - 3.8 %; and Poland - 2.6 %. The percentage figures are the percent of total responses to the state survey. Other countries with over 100 responses were: India; Philippines; Austria; Czechoslovakia; Denmark; Greece; Lithuania; Netherlands; Norway; Scotland; Sweden; Union of Soviet Socialist Republics; France; Wales; and Mexico.

Over 70 percent of the employees responding, identified their national origin to be that of the United States of America, reports Director Tucker. State employees hired after the original survey was conducted in February 1983 are asked to complete the national origin survey when they are hired, to keep the information up-to-date.

„I have always had a great interest in maintaining fair employment practices, especially in the area of national origin. Just as we promote fair hiring, and affirmative action programs, for the basis of handicap, sex and race, I am glad the state

has also added the basis of ethnic origin,” explained Senator Topinka. „My interest in affirmative action programs by ethnic origin stems from my own background and that of many Illinois residents.

„Continually studying the ethnic make-up of Illinois and insuring each is well represented in state jobs is a goal we all should strive to meet. Programs like the Department of Human Rights' should not only prove invaluable to the job market, but the feasibility of adopting it in all sectors of the workplace should be seriously investigated,” concluded Senator Topinka.

Archdiocese of Chicago CARDINAL'S 1985 COMMUNICATIONS SCHOLARSHIP AWARDED

Jennifer Hicks, a senior at Nazareth Academy in LaGrange Park, has been awarded the Cardinal's Communications Scholarship for 1985.

The scholarship has been awarded since 1970 to a graduating senior of an archdiocesan high school interested in pursuing study in the field of communications. This year's \$3,000 grant is renewable for four years of undergraduate study.

Written applications were submitted by high school students throughout the Archdiocese. Then six finalists were personally interviewed by a panel of judges. The other finalists, who will receive \$100 awards from the **Chicago Catholic** newspaper, are: Patrick Creadon, Fenwick High School, Oak Park; Kathleen Dowd, Maria High School, 6927 S. California; Lisa Holewa, Immaculate Heart of Mary High School, Westchester; Lynette Lis, Immaculate Heart of Mary, Westchester; and Leah Young, St. Ignatius College Prep, 1076 W. Roosevelt.

The panel of judges, representing various areas of the communications industry, included: Mr. Jay Levine, reporter for WLS-TV News; Mr. Tom McGrath, assistant general manager for U.S. Catholic; Dr. Marti Tomas, assistant dean for Loyola University's Department of Communications; Ms. Joanmarie McLaughlin, editor of the **Irish American News** and columnist for the **Daily Herald**; and Ms. Lillian Williams, reporter for the **Chicago Sun-Times**.

The scholarship and the other awards will be formally presented by Joseph Cardinal Bernardin at the archdiocesan celebration of World Communications Day in June.

THE IMMIGRANT MOTHER

For all eternity America is indebted to the immigrant mother, whether she was Italian, Jewish, Polish, Austrian, Hungarian, German, Russian, English, Slavic, Greek, Syrian, Bulgarian, Czech, Irish, Slovenian or Ukrainian. Born in the old country, she usually married at a young age, the young boy with whom she worked in the fields. While still a young bride, and sometimes with a child, she remained and waited, while her man left for America, that distant land filled with promises of a better life.

The days, months, and sometimes years passed slowly, while she patiently waited for word from her husband. Finally, when the letter came with the passage fare for the long boat ride to America, she gathered up her few possessions and children, and boarded the ship to join her husband. She found him working in the steel mills, brick yards, coal mines, and on the railroad; and she found him living in a shack, shanty, railroad car, or even in a tent. But at least this was a start, a found-

ation for a new life, and here in America, by his side, she prepared for the years ahead.

Our country was young; it needed laborers; and she gave to America five, six or more children of her body, and of her soul. While her husband worked in the bitter cold of winter, or in the blistering heat of summer, in ditches laying sewers, and deep in the ground mining coal or iron ore, she worked from early morning to late at night, cooking at a coal stove, washing her clothes with a washboard and heating the water in a big copper tub on that same coal stove. At the same time she took care of the children, preparing breakfast, making lunches, and sending them to school.

Now, the freshness of young womanhood is gone. By the flickering oil lamp she sews and irons clothes late into the night. She scrimps and saves to dress her children decently, while she wears an old dress and stays home. Her children must have an education, so that they may be respected and amount to something someday.

And then at last, when her

children are grown, as her cup of joy runneth over, we see how want, deprivation and hardships have taken their toll. All worn out, her bones aching from so many ills, she lays helplessly in her sick bed, and her children gather round her. She turns to kiss them and to bless them - and then, she is gone.

She is the unsung heroine and pioneer of America. No statue can be built high enough; no marble is precious enough, with which to sculpture a fitting memorial to the immigrant mother.

She, who with her breasts nurtured us, with her arms raised us, with her ideals inspired us, with her tears washed us clean, with her devotion saved us, and then on the altar of love, laid out her worn spent body. And from her place in heaven, she sends down her blessings on America, for what America has offered to her children in this great land.

May the people of America never forget what they owe to that sweet and blessed soul, the immigrant mother of us all.

Author Unknown

GRANT PARK CONCERTS 51 st. SEASON 1985

The 1985 Grant Park Concert season will begin at 8 p.m. Sat. June 22, and continue through August 26th, at the James C. Petrillo Music Shell at Jackson Blvd. and Columbus Dr., announced Edmund L. Kelly, General Superintendent of the Chicago Park District. This season will mark the 51st. anniversary of Grant Park concerts. Admission is free.

The Chicago Park District, is also pleased to announce the appointment of Zdenek Macal, as principal conductor of the Grant Park Symphony Orchestra.

Concerts on Wed., Fri. and Sat. will begin at 8 p.m. and Sunday concerts at 7 p.m. The Grant Park Symphony Orchestra will perform for all concerts and will be joined by the Grant Park Symphony Chorus in eight concerts.

This season will offer a varied selection of music to satisfy the most diverse of musical interest, „said Grant Park Concerts General Manager Steven A. Ovitsky.”

Programs will range from opera to jazz, symphony to pops, from rarely heard masterpieces to classical favorites. Once again, we will continue the half-century tradition of introducing important young talent who are destined for international fame. We look forward to

a very exciting 51st. season.

The Gala Opening Night Celebration will be conducted by Keith Brion, making his Grant Park debut portraying John Philip Sousa and featuring music by Von Suppe, Sullivan, Rossini, Verdi, Grainger, Tchaikovsky and Sousa in the style of the famous Sousa Band Concerts.

On Wed. July 3, there will be a special Independence Day Concert featuring Gershwin's, Rhapsody in Blue (Original orchestration for the Paul Whiteman Orchestra) Carpenter's Skyscrapers., popular songs of the 1940's, Tchaikovsky's 1812 Overture. The concert will be followed by a fireworks show in cooperation with the Mayor's Office of Special Events.

Among the artists making their Music Shell debut this season are Conductors Keith Brion, Segiu Luca, Reihard Peters, Joshua Rifkin and Robert Shaw; Violinists Charles Castel-

man and Alexander Markov and Pianists Justus Frantz and Barbara Nissman.

Returning to Grant Park this season will be conductors, Zdenek Macal, David Amram, Lee Schaenen, Gunther Schuller, Newton Wayland, Thomas Peck, Hugh Wolff, Mitch Miller and Gerhardt Zimmermann.

Mel Zellman, of Radio Station WFMT will return to Grant Park as commentator at all concerts.

The displays of Buckingham Fountain will be extended to 10:30 p.m. on Grant Park Concert evenings.

Parking is available in the East Monroe Drive garage directly across the street from the Petrillo Music Shell. Both the Music Shell and the garage have special accommodations for the handicapped.

Special CTA services will provide transportation to the Music Shell. For information, call travel information at 863-7000.

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a átrůdi

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha český
i anglicky



VOICE OF THE NATION



Memorial Day at the Bohemian Home

The annual Garden Party on Monday, May 27th, is an event at the Bohemian Home which is enjoyed by visitors and residents alike. The preparations are under the leadership of Mrs. Harry Mastney, Vice-President and Chairman of Activities. Mr. Z.P. Brandler, Vice-President and Administrator, informs us that beginning at 11:30 A.M. a dinner will be served consisting of the traditional Czech favorites - pork, dumplings, sauer kraut - with cake and coffee for dessert. In addition, frankfurter

sandwiches and cold beverages will be dispensed in the outdoor pavilion.

For the early risers and those attending the program at Bohemian National Cemetery „coffee and” will be offered from 8:30 A.M.

Interesting gift items made by the residents will be on sale at reasonable prices, and many valuable items will be raffled off.

Mr. Frank Vodrazka, President of the Home, assures us that a corps of dedicated workers will be on hand to see that every one has a good time.

The public is cordially invited to the event at 5061 North Pulaski Road, Chicago. Admission is free, and CTA buses stop directly in front of the main entrance. There will be plenty of free parking in the Aldi parking lot, next door to the Home.

Looking Ahead



by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

CIVIL RIGHTS ACT OF 1985

The struggle for freedom is never-ending, for the forces of regimentation are ever among us. It is tragic, but true, that there are some people who simply cannot be content with permitting others to live their lives as they choose. Others must be forced to live and act as those in power choose for them to live and act.

Thus, the forces of regimentation are back again in this Congress with one more attempt to vastly expand the power and control of the federal government over every aspect of our lives.

Their new threat to individual liberty is titled the "Civil Rights Restoration Act of 1985." The implication in the title that some rights have been lost and must be restored is ironic but correct. But this bill will simply continue the process of eroding away rights and in fact compound the evil.

The facts are that the series of civil rights legislation passed over the last two decades has infringed on the rights of the vast majority of the people.

For example, busing infringes on the rights of school children and parents. Affirmative action, an euphemistic term for quota racism and reverse discrimination, infringes on the rights of millions of our citizens.

There are many other examples which could be cited to demonstrate that civil rights are being violated in the name

of civil rights.

Recognizing this, the American people have demanded changes. And the Reagan administration and the Supreme Court have responded to this demand from the people.

A newly constituted Civil Rights Commission is taking a position based on consideration of the rights of all the people, not simply privileges for some.

The Justice Department has recognized the injustices resulting from ill-conceived civil rights regulations and has moved to change direction.

And the Supreme Court has made a few sound decisions recently in this area. This has concerned the forces of regimentation who know exactly what they are doing.

As columnist James Kilpatrick said last August with regard to the 1984 Civil Rights Act, "Such ultraliberal sponsors as Kennedy of Massachusetts and Cranston of California know exactly what they are doing. Theirs is the ultimate grab for federal power . . ."

This is the crucial issue again this year: the grab for federal power — and the resulting diminishing of individual rights!

The new bill, S. 431 in the Senate and H.R. 700 in the House would, according to a recent article in *Human Events*, "... greatly increase federal power over state and local governments, private institutions, businesses and farms in ways that never existed in the past . . ."

Reported the paper, "In short, Kennedy, Hawkins and Co. are attempting, by subterfuge, to enact legislation that will mean a quantum jump in federal regulation, interference and control. . ."

If you value your freedom, you had better make it your business to learn more about the proposed Civil Rights Act of 1985!

American Chargé d'Affaires to Czechoslovakia Robert W. Farrand Honors President Tomas G. Masaryk

On Thursday, March 7, Robert W. Farrand, American Chargé d'Affaires in Czechoslovakia, laid a wreath and delivered brief remarks at the gravesite of Tomas G. Masaryk, the first President of the Czechoslovak Republic, in commemoration of the 135th anniversary of his birth. The 15-minute ceremony in the village of Lany, about 20 miles west of Prague, began at 11:00 a.m. and was attended by Mrs. Farrand, members of the Embassy staff and a group of Czechoslovak citizens, including relatives of the late President.

The wreath of red and white carnations bore a ribbon with the dedication „Od amerického lidu" („From the American people") in both Czech and English.

Following is an English translation of the Chargé d'Affaires remarks:

President Tomas Garrigue Masaryk was born one hundred and thirty-five years ago on this date. As Chargé d'Affaires of the American Embassy, it is a great honor for me to represent the United States at this solemn annual ceremony commemorating the birth of Czechoslovakia's founding father and first president.

Out of the ashes of World War I, Tomas Masaryk helped create a free and prosperous nation in the heart of Europe. A deeply religious man, President Masaryk was a statesman and philosopher who combined the best of the active and contemplative life. His was a major voice of the twentieth century. His close ties to the United States, highly valued by Americans, reinforced the friendship that had long existed between the Czech and Slovak peoples and the United States. In a world too often marked by senseless war and violence, he continues to be an inspiration to those who believe in national independence, in democratic values and in harmony among nations.

It is with great respect and humility that I lay on this grave a wreath from the American people to the memory of the first president of the Czechoslovak Republic, Tomas Garrigue Masaryk.

CARPATHO-RUSYN RESEARCH CENTER, INC.

Corresponding address:

355 Delano Place, Fairview,
New Jersey 07022

C-RA BEGINS ITS 8TH YEAR

Fairview, N.J. The **Carpatho-Rusyn American**, the only publication devoted exclusively to the culture and heritage of Carpatho-Rusyns in the European homeland and America, has begun its eighth year of publication. The 12-page quarterly contains information on traditional Rusyn customs, biographies of famous leaders, annotated listing of recent publications on the group, and notes on recent and forthcoming events in the Rusyn-American community.

The new spring issue includes the first of four biographies on leading Rusyn-American religious figures that will appear in the course of the year. Dr. Mykola Mušynka of Prešov, Czechoslovakia continues his series on Rusyn folk customs with a detailed description of the harvest festival and St. Andrew's Day. Future issues will carry Dr. Mušynka's fascinating account of traditional Rusyn practices surrounding the newly-born child. Finally, Rusyn-American cultural activists, beginning in the spring issue with John Righetti from Monessen, Pennsylvania, relate their unique experiences last year as choreographic students in Soviet Transcarpathia's center of Užhorod.

The **Carpatho-Rusyn American** appears four times a year and is available for a \$7.00 annual subscription by writing to: Carpatho-Rusyn American, 5585 Forest Glen Road, North Madison, Ohio 44057.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenký a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36 ulicí) **Telefon AS 8-8468.**